

Հայոց լեզու

ՏԱՐԵՑՆԵՐԻ ԻՐԱՎՈՒՆՔՆԵՐԻ ԽԱՆԴԱՐՁ ԵՎ ՀԱՄԱՅՆՔԻ ՊԱՐՏԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

Մոնսինյոր Վինչենցո Պազլիա

Տարեցների իրավունքների և համայնքային պարտականությունների կանոնադրություն

Առողջապահության նախարարության տարեց բնակչության առողջապահական և սոցիալական խնամքի բարեփոխումների հանձնաժողովի կողմից

- Մոնսինյոր Վինչենցո Պագլիա, նախագահ
- Պրոֆեսոր Լեոնարդո Պալոմբի, քարտուղար
- Պրոֆեսոր Մարիո Բարբազալո
- Սինյորա Էդիթ Բրուք
- Բժիշկ Վելյա Բրունո
- Պրոֆեսոր Սիլվիո Բրուսաֆերրո
- Դոկտոր Մայտ Կարպիո
- Պրոֆեսոր Զամպիերո Դալլա Զուաննա
- Պրոֆեսոր Պաոլա Դի Զուլիո
- Պրոֆեսոր Ներինա Դիրինդին
- Դոկտոր Սիմոնետտա Անելլո Հորնբի
- Պրոֆեսոր Զուգեպպե Լիոտտա
- Պրոֆ. Ալեսանդրո Պան
- Դոկտոր Զանի Ռեզա
- Դոկտոր Անդրեա Ուրբանի
- Պրոֆ. Պաոլո Վինեիս

Ցուցանիշ

Ներածություն

Ինչու՞ տարեցների իրավունքների և համայնքի պարտականությունների կանոնադրություն

Համատեքստը

Տարեց մարդու արժանապատվության պաշտպանության իրավունք

Պատասխանատու օգնության իրավունքներ

Ակտիվ հարաբերությունների կյանքի իրավունք

Եզրակացություններ

Տարեցների իրավունքների կանոնադրությունը և համայնքի պարտականությունները

Նախաբան

Քարտի արժեքը

1. Անձի արժանապատվության հարգման համար նույնիսկ երրորդ տարիքում
2. Պատասխանատու օգնության համար
3. Հարաբերությունների ակտիվ կյանքի համար

Պատմություններ

Ներածություն

Երբ 2020 թվականի սեպտեմբերին նախարար Սպերանգան նշանակեց տարեց բնակչության առողջության և սոցիալական խնամքի բարեփոխման հանձնաժողով, Covid-19 համաճարակի համաճարակաբանական պատկերը մութ էր և լի անհայտներով: Ամենից առաջ, գլոբալ մակարդակում գերիշխող մտահոգիչ դիտարկումն այն էր, որ տարեցները, հատկապես բնակելի հաստատություններում գտնվողները, ներկայացնում էին հիվանդության հիմնական զոհերը: Ծերանոցներում, ծերանոցներում և ՌՍԱ-ներում իսկական ջարդ էր տեղի ունենում՝ սրված մեկուսացման պայմաններով, որոնցում ապրում էին հիվանդները և, ցավոք, մահանում: Ուստի ողբերգություն է նաև այն ընտանիքների, երեխաների ու թոռների համար, ովքեր այս միջավայրերում պարտադրված բաժանման պատճառով չէին կարողանա նորից տեսնել ու գրկել իրենց սիրելիներին:

Անհրաժեշտ էր նոր մոտեցում և նոր հայացք կյանքի այն դարաշրջանին, որին հասել են բոլորը, վերջին երկու դարերի մարդկային առաջընթացի և զարգացման երջանիկ, բայց դժվարին նպատակ: Այդ իսկ պատճառով, որոշվել է, լուծելով աջակցության արմատական բարեփոխման ծրագիրը, սկսել իրավունքների պաշտպանության և հարգանքի սկզբունքների վերանայումից և հռչակումից՝ 20%-ից բարձր բնակչություն ունեցող տարեցների նկատմամբ: Բնակչության ընդհանուր թիվը Իտալիայում և Եվրոպայում, բայց աճում է աշխարհում ամենուր:

Այստեղից բխում է տարեցների իրավունքների և համայնքի պարտականությունների կանոնադրությունը գրելու անհրաժեշտությունը, որպեսզի բոլոր սերունդները կարողանան հայտնվել դաշինքում՝ արժանապատվորեն երաշխավորված ապագայի և ապագա ծառայությունների համար, որին մենք բոլորս կհասնենք վաղը, նույնիսկ այսօրվա: Երիտասարդ մարդիկ. Խարտիան պետք է ոգեշնչեր բարեփոխումները և մեր մտադրություններում պետք է դառնար մշակութային, քաղաքական և ծրագրային մեխանիզմ արմատական պարադիգմային փոփոխության համար, որը տարեցներին դրեց սոցիալական և հավաքական կյանքի կենտրոնում:

Այդ իսկ պատճառով այն դրվել է Սպերանգայի հանձնաժողովի կողմից կազմված ողջ էական փաստաթղթի սկզբում և հանձնվել նախագահ Դրագին 2021 թվականի սեպտեմբերին: Ավելին, խոսքը գնում էր ամբողջ հասարակությանը, բոլոր սերունդներին իրենց պարտականությունները առաջարկելու մասին, որպեսզի տարեցների իրավունքները. Այստեղից էլ վերնագրում, «իրավունքների» միավորումը «պարտականություններով»: Կանոնադրությունը նաև այս առումով ցանկանում է ներշնչել հասարակությունը սերունդների միջև ձևավորված ձևով պատկերացնելու նոր ձև: Վարչապետն այդ առիթով հայտարարել է. «Հանձնաժողովի կողմից իրականացված աշխատանքն արտառոց է», - հայտարարել է նախագահ Դրագին: «Սա, հավելել է նա, հսկայական սոցիալական և էթիկական նշանակություն ունեցող նախաձեռնություն է: Իտալիան պետք է երաշխավորի տարեցների իրավունքները, անձի արժանապատվության հարգումը բոլոր պայմաններում: Սոցիալական և առողջապահական խնամքը պետք է լինի համարժեք և պատասխանատու: Ուստի կառավարությունը կաջակցի այսօր ներկայացված միջամտության առաջարկին»:

Փաստորեն, հաջորդ ամիսներին ստեղծվեց տարեց բնակչության օգտին քաղաքականության հանձնաժողովը, որը նախագահում էր Խորհրդի նախագահության փոխարտուղար Գարոֆոլին, որի կենտրոնականը գտնվում էր Պալացցո Չիգիում՝ առաջարկվող բարեփոխումներին բովանդակություն և կոնկրետություն հաղորդելու նպատակով: Բարեփոխումը ոգեշնչված է Խարտիայի սկզբունքներից և նպատակ ունի ներգրավել երիտասարդներին և բոլոր սերունդներին մի ճակատամարտի մեջ, որը վերականգնում է որպես տարեց մարդ ապրելու նոր հարթություն՝ հարգանքով, արժանապատվությունով, բայց նաև ավելի քիչ մարգինալացված և ավելի քիչ մեկուսացված կյանքում:

Ի վերջո, դա թանկարժեք ուղերձ է, որ Իտալիան՝ ամենահին և ամենաերկարակյաց երկրներից մեկը, փոխանցում է ամբողջ աշխարհին ընդհանուր ճակատագրի համար, որն ավելի մարդասեր և հարգալից է նրանց համար, ովքեր մեծ են:

Վինչենցո Պագլիա

Ինչու՞ տարեցների իրավունքների և համայնքի պարտականությունների կանոնադրություն

Մոնսինյոր Վինչենցո Պազլիա - հանձնաժողովի նախագահ

Համատեքստը

Համաճարակը ի հայտ է բերել մի հասարակության հակասությունը, որը մի կողմից գիտի ինչպես երկարացնել մարդկանց կյանքը, բայց մյուս կողմից լցնում է նրանց միայնակությամբ և լքվածությամբ: Covid-19-ը վերացրել է հազարավոր տարեց մարդկանց, քանի որ մենք արդեն լքել էինք նրանց: Եվ մենք նրանց շատ լուրջ պարտք ունենք: Կարևոր է արմատապես վերացնել անհավասարակշիռ, անարդար, ծանրաբեռնված առողջապահական համակարգի լուրջ թերությունները, որն ինքնին այդքան զոհերի պատճառ է դառնում: Մենք պետք է շրջենք պարադիգմը. Բայց դա հնարավոր է միայն այն դեպքում, եթե մենք ունենանք ծերության նոր տեսլական:

Ժողովրդագրական հեղափոխությունը, որը տեղի ունեցավ անցյալ դարի կեսերից, ի հայտ բերեց մի նոր մայրցամաքի՝ տարեցների: Ոչ թե նախկինում մեծեր չեն եղել: Բայց այսօր պատմության մեջ առաջին դեպքն է, որ մենք ապրում ենք «զանգվածային ծերություն»՝ միլիոնավոր ավելի տարեցներ: Անհայտ մայրցամաք, որտեղ ապրում են մարդիկ, որոնց համար չկա միտք՝ ոչ քաղաքական, ոչ տնտեսական, ոչ սոցիալական, ոչ հոգևոր: Դա դարաշրջան է, որը պետք է հորինել: Մի խոսքով, մեզ պետք է ծերության նոր տեսլական: Երկարակեցությունը պարզ ժամանակային հավելում չէ, այն խորապես փոխում է մեր հարաբերությունները ողջ կյանքի հետ:

Հանդիպելով այս նոր սցենարին՝ Հանձնաժողովը նպատակահարմար համարեց մշակել Կանոնադրություն, որը նախանշում է տարեցների խնամքի նոր հեռանկարի որոշ ոգեշնչող սկզբունքներ: Խարտիան ոչ միայն խոսում է տարեցների իրավունքների մասին, այլև միևնույն ժամանակ մատնանշում է հասարակության պարտականությունները նրանց նկատմամբ: Այդպիսով տարեցների կյանքը կապված է հասարակության կյանքի հետ՝ ցույց տալով անխուսափելի կապը բոլորի, նույնիսկ տարբեր սերունդների միջև: Խարտիան կոնկրետ մերժում է որոշ միջազգային փաստաթղթերում պարունակվող ցուցումները, ինչպիսիք են Նախարարների կոմիտեի CM / Rec (2014) 2 հանձնարարականը Եվրոպայի խորհրդի անդամ երկրներին տարեցների մարդու իրավունքների խթանման վերաբերյալ, որն ընդունվել է 19 թ. 2014թ. EUSTACEA նախագծի մի մասը:

Ոմանք կարող են ասել, որ իրավունքների մասին խոսելը բարեպաշտ պատրանք է, իրականությունը բոլորովին այլ է: Տարեցները հաճախ դիտվում են որպես երկրի խնդիր (ուղղակի մտածեք սոցիալական ապահովության, հիվանդանոցի, դեղագործության և այլ ծախսերի մասին): Ցավոք սրտի, մենք մոռանում ենք, որ տարեցները ոչ միայն ավելին են վաստակել, քան անհրաժեշտ սոցիալական ապահովության և բարեկեցության նպաստները, այլ հաճախ հանդիսանում են օգնության գլխավոր հերոսները, օրինակ՝ իրենց թոռների կամ իրենց նույն տարիքի ամուսինների նկատմամբ: Եվ չմոռանանք, որ դրանք շուկայի բավականին զգալի մասնաբաժին են, և դրա հետ կապված աշխատանքը, որը ոմանց գնահատում են տարեկան ավելի քան 200 միլիարդ:

Խարտիայի կողմից առաջարկվող տարեցների տեսականը նրանց ներկայացնում է որպես երկրի ներառական և կայուն զարգացման հնարավոր շարժիչ ուժ: Մի խոսքով, տարեցները կարող են խնդիր լինելուց դառնալ հնարավորություն մեր սոցիալական և տնտեսական մոդելի աճի համար: Օգտագործելով հրեական ավանդույթի համար հարազատ տերմին և հայեցակարգ՝ քարտի ամենախոր նպատակը Տիկուն Օլամի իրական գործընթացի խթանումն է: Ոչ միայն նորոգում է նրանց արժանապատվությունը և երաշխավորում նրանց իրավունքների պաշտպանությունը, այլ նոր շունչ է հաղորդում անհատապաշտության, ընտանիքի աղքատացման, ժողովրդագրական անկման և տարածքների լքման երևույթներից բզկտված սոցիալական, մարդկային, ընտանեկան և բարեկամական հյուսվածքին: նշանավորել է 20-րդ դարի Իտալիան:

Խարտիան նույնքան գլուխներում շարադրում է իրավունքների և պարտականությունների երեք համատեքստ՝ 1) տարեց մարդու արժանապատվության հարգում, 2) պատասխանատու օգնության սկզբունքներ և իրավունք, 3) պաշտպանություն ակտիվ հարաբերությունների համար:

Տարեց մարդու արժանապատվության պաշտպանության իրավունք

Խարտիայի առաջին գլուխը, որը նվիրված է տարեցների արժանապատվության պաշտպանությանը, սահմանում է երկու կարևոր սկզբունք. «1.1 Տարեցն իրավունք ունի ինքնորոշվելու անկախ, ազատ, տեղեկացված և գիտակցված կերպով՝ հղում կատարելով կյանքի ընտրությանը և ընտրությանը: հիմնական որոշումները, որոնք վերաբերում են նրան: 1.2 Ընտանիքի անդամների և տարեց մարդու հետ շփվողների պարտականությունն է՝ ելնելով նրա ֆիզիկական և ճանաչողական պայմաններից, նրան տրամադրել ազատ, լիարժեք և գիտակցված ինքնորոշման համար անհրաժեշտ ողջ տեղեկատվությունն ու գիտելիքները»:

Այստեղ իրավունքներն ու պարտականությունները միավորվում են՝ աշխատելով դեպի մի համատեքստ, որտեղ ընտրության ազատությունը դատարկ խոսք չէ, իրավունք թղթի վրա: Եվ միևնույն ժամանակ բացահայտվում է տարեցների կյանքի ամենամեծ խնդիրներից մեկը՝ ընտրության հնարավորությունից զրկելը: Երկու հոդվածների մեկնաբանությունը լավ բացատրում է դա. «Ծերության ժամանակ մենք հաճախ մտնում ենք ստվերի մի կոն, որը, ըստ երևույթին, պայմանավորված է առողջական պայմաններով և թուլությամբ, բայց իրականում տարիքային նախապաշարմունքի արտահայտություն է, ըստ որի տարեցներն այլևս չունեն կարողություն. ինքնուրույն որոշումներ կայացնելու, ինչպես նաև սեփական կյանքը ինքնուրույն կառավարելու կարողություն: Անհրաժեշտ է տարբերակել ֆիզիկական կամ ճանաչողական կախվածության գնահատումը որոշումներ կայացնելու ենթադրյալ անկարողությունից, որը հաճախ վերածվում է բացահայտ որակազրկման:

Այն փաստը, որ տարեցը կորցրել է առօրյա կյանքով ապրելու ֆիզիկական և գործիքային որոշ կարողություններ (վազք, ուտել, օգտագործել փող, տրանսպորտ և այլն), չպետք է ինքնաբերաբար վերածվի որոշելու անկարողության դատողության և ինքնաբերաբար փոխարինվի ընտանիքի, խնամողների կամ աջակցության ադմինիստրատորի որոշումները, չարաշահումներ, որոնք տեղի են ունենում, օրինակ, երբ տարեց մարդուն արգելվում է ընտրել սննդի տեսակն ու որակը, ունենալ սեփական անձր հաստատող փաստաթուղթ կամ էլեկտրոնային վճարում»:

Ես նշում եմ այստեղ՝ սկսած կանաչ անցագրի, պարտադիր պատվաստման մասին բանավեճից, որը համաճարակի այս պահին աշխուժացրել է թերթերի էջերը՝ անձնական ազատությունների սահմանափակումների վերաբերյալ մտահոգության պատճառով: Դե, ոչ մի տող չկար տարեցների, հատկապես ինստիտուցիոնալացվածների, շատ ավելի արմատական ազատության բացակայության մասին: New York Times-ի կողմից 2021 թվականի սեպտեմբերի 11-ի վերջին հետաքննությունը նկարագրում է տարեցներին սխտեմատիկ կերպով տրվող հակահոգեբուժական դեղամիջոցների օգտագործումը:

տուն-ինտերնատների հյուրերը, օրենքը շրջանցելու մեխանիզմները, պատճառներն ու հետևանքները. Սա քիմիական զսպման ողբերգական օգտագործում է, որը տարածվել է Միացյալ Նահանգների ծերանոցների բնակիչների 21%-ի վրա: Օգտագործված դյուրանցումներից մեկը, օրինակ, շիզոֆրենիայի ախտորոշումն է, որն օգտագործվում է այս հաստատություններում 9 տարեց մարդկանցից 1-ի մոտ, մինչդեռ ընդհանուր բնակչության մակարդակում այդ ցուցանիշը դադարում է 150-ից 1-ի վրա, ինչը հսկայական անհամապատասխանություն է: ԱՄՆ ծերանոցների ավելի քան 200,000 տարեցներ ստացել են ախտորոշումներ և «բուժումներ»: Երևույթը նոր չէ, եթե հաշվի առնենք, որ այն հետաքննվել է 1976 թվականի սենատորական հանձնաժողովի կողմից խոսուն վերնագրով. «Ծերերի տնային խնամք Միացյալ Նահանգներում. ձախողում հանրային քաղաքականության մեջ»:

Քիմիական զսպումը տարածված է նաև Իտալիայում: Նրա ստույգ չափերը հայտնի չեն, բայց դա անձնական ազատություններից զրկելու իսկապես սկանդալային օրինակ է: Դա այն անդունդն է, որի մեջ ընկնում են բազմաթիվ տարեցներ կառույցներում, հատկապես անօրինական, որոնք քիմիական զսպման միջոցով լուծում են կադրերի պակասի, օրգանական պլանի անթափանցիկության, տարբեր ծերանոցների միջև անկայուն զբաղվածության օգտագործման և այլնի խնդիրները: Տարեցների խնամքի բարեփոխման հանձնաժողովը Խարտիայի միջոցով ցանկանում է վերահաստատել տարեցների իրավունքները՝ դատապարտելով չարաշահումները և նախատեսելով այն նոր հորիզոնը, որում պետք է տեղադրվի տարեցների ապագան: Արվեստում հստակ է նաև զսպվածության դատապարտումը. 3.6 «Տարեց անձը իրավունք ունի պաշտպանելու իր հոգեֆիզիկական ամբողջականությունը և պաշտպանված լինելու ֆիզիկական և բարոյական բռնության բոլոր ձևերից, ֆիզիկական, դեղաբանական և բնապահպանական զսպման ոչ պատշաճ ձևերից, ինչպես նաև չարաշահումից և դիտավորյալ կամ ոչ դիտավորյալ անփութությունից»:

Համապատասխան մեկնաբանության մեջ նույնիսկ առաջարկվում է հնարավոր լուծումը. «Հատկապես կարևոր է պայքարը ֆիզիկական, դեղաբանական և բնապահպանական զսպման բոլոր ոչ պատշաճ ձևերի դեմ»:

Այս պաշտպանությունը պետք է ապահովվի՝ անկախ նրանից՝ բռնությունը, չարաշահումը կամ անտեսումը տեղի է ունենում տանը, հաստատությունում կամ այլուր:

Այս տեսակի չարաշահումների կանխարգելման ամենաարդյունավետ ձևը ներկայացված է ոչ թե տեխնոլոգիական հսկողության զուտ ձևերի կիրառմամբ, ինչպիսին է տեսախցիկների օգտագործումը, այլ տարեցների կողմից փոխհարաբերությունների և արտաքինի հետ փոխգործակցության կյանքի մշակման հնարավորությամբ. այցելուների և կամավորների առկայությունը լավագույն պաշտպանությունն է այն չարաշահումներից, որոնք կարող են տեղի ունենալ փակ տարածքներում»:

Այս նկատառումները դրդեցին Հանձնաժողովին առաջարկել RSA-ների բարեփոխման ուղիներ: Ես այստեղ մեջբերում եմ սեպտեմբերի 1-ին Նախագահ Դրագին բարեփոխումների ծրագրի իմ ներկայացման մի հատված. «1) RSA-ները պետք է լինեն բաց բնակավայրեր ընտանիքի, կամավորների, քաղաքացիական հասարակության համար իրենց ներսում ունենալով ցերեկային կենտրոններ հյուրընկալելու հնարավորություն, հեռաբժշկություն, տեղական ծառայություններ մատուցող կենտրոններ և ինտեգրված տնային խնամք: Արտաքին աշխարհի հետ բաց լինելու և փոխանակման աստիճանը դառնում է առանձին կառույցների հավատարմագրման և որակի գնահատման չափանիշներից մեկը: Սա միտված է խուսափելու ապագայում մեկուսացման և միայնության սարսափելի և համատարած վիճակից, որը, ցավոք, տեղի ունեցավ կորոնավիրուսի համաճարակի հետ: Որպես խնամքի շարունակական մաս և հիվանդանոցների հետ կապված, RSA-ները կարող են դեր ստանձնել անցումային խնամքի մեջ՝ նպաստակ ունենալով վերականգնված և կայունացված տարեցների վերջնական վերաինտեգրումն իրենց տանը: 2) Հենց այս գործառույթի փոփոխության համար վերանայվում են անձնակազմի, պարտադիր սարքավորումների և առողջապահական, բուժքույրական և վերականգնողական անձնակազմի չափանիշները, որոնք անհրաժեշտ են RSA-ի պատշաճ գործունեության համար: 3) Այդպիսին

առաջխաղացումները կպահանջեն մի կողմից սակագնային համակարգի վերանայում, մյուս կողմից՝ թափանցիկություն և աշխատակազմի ցուցակը հրապարակելու պարտավորություն»:

Հետևաբար, խթանվում է երեք փոփոխություն՝ կառույցի բացման բացարձակ պահանջը՝ որպես հավատարմագրման չափանիշ, բնակարանային խնամքի գործառույթի փոփոխություն՝ որպես դինամիկ հավասարակշռության շարունակականության մաս՝ որպես անցողիկ պահ, և ոչ թե որպես տերմինալ կայան, օրգանական բույսի խիստ վերահսկողությունն ու թափանցիկությունը, ինչպես նաև դրա համապատասխան բարելավումը: Ապօրինի շինարարության դեմ պայքարելը նաև նշանակում է պահանջել, որ բոլոր կառույցները լինեն բաց և լիովին թափանցիկ, հասանելի և թափանցելի՝ ներսից և դրսից: Տարեցների ընտրության ազատության ամենաբնական խախտումներից է այդ կառույցներին հանդիպելու կամ լքելու ֆիզիկական անհնարինությունն՝ այն ռեժիմի շրջանակներում, որը կարող է ճիշտ սահմանվել որպես բանտ:

Այժմ ես կցանկանայի վերադառնալ, որպես երկրորդ օրինակ, 1-ին և 2-րդ հոդվածներին, որոնք պաշտպանում են տարեցների ընտրության ազատությունը: Որտեղ ապրել ձեր ծերությունը: Սա պաշտպանված լինելու հիմնարար ընտրություններից մեկն է՝ տանը մնալը: Շատ հաճախ հարազատներն են որոշում, կամ նույնիսկ աջակցության ադմինիստրատորները, ովքեր շատ պատահաբար երբեմն ձեռք են բերում այնպիսի հմտություններ, որոնք տարեց մարդուն դարձնում են անուղղակիորեն արգելված մարդու դեր: Բայց նույնիսկ ավելի վատ, շատ հաճախ ընտրությունը թելադրված է տնային խնամքի ծառայությունների իսպառ բացակայությամբ կամ դրանց հասանելիության տնտեսական անհնարինությամբ: Եթե մի կողմից տարեցների ճնշող մեծամասնությունը նախընտրում է մնալ տանը, մենք տեսնում ենք, որ բազմաթիվ խոչընդոտներ միավորվում են՝ դժվարին, նույնիսկ դժվարին կամ անհնարին դարձնելու համար հիվանդությունների և հաշմանդամության, հարազատների ու խնամակալների դժվարությունների ու ցանկությունների առկայության դեպքում: Ի՞նչ է ասում Խարտիան այս մասին: Հոդված 1.9-ը սահմանում է այն սկզբունքը, ըստ որի «տարեց անձը իրավունք ունի հնարավորինս երկար մնալ իր տանը»:

Սա խորը բարեփոխում է, որն արդեն երևում է «տունը որպես տարեցների խնամքի վայր» վերնագրից: Պատճառը պարզ է, և ես կարծում եմ՝ անվիճելի. նրանց համար, ովքեր տարիքով անցել են, տունը նրանց սիրո և հիշողության, պատմության և փորձառությունների վայրն է: Կորցնել այն նշանակում է կորցնել հիշողությունը, ինչպես գրել է Կամիլերին, թողնել արմատներդ և, ի վերջո, ինքդ քեզ:

Սակայն պատահում է, որ տարեցները հաճախ կորցնում են իրենց տունը ընտանեկան, տնտեսական, հատկապես ծառայությունների բացակայության պատճառով: Հանձնաժողովը, համագործակցելով ISTAT-ի հետ, ուսումնասիրել է 75-ից բարձր տարիքի մարդկանց պայմանների թեման: Առանց ուսումնասիրության արդյունքների, որոնք այժմ հրապարակվել են, ես միայն կնկատեի, որ այդ տարիքային խմբում կան ավելի քան մեկ միլիոն տարեցներ լուրջ հիվանդությամբ: Շարժիչային և գործունեության հետ կապված դժվարություններ առօրյա կյանքի ֆիզիկական և գործիքային ասպեկտներ՝ առանց ընտանեկան օգնության, հանրային կամ մասնավոր, ապրելով միայնակ կամ տարեց ամուսնու հետ: Ի՞նչ ընտրության ազատություն ունեն այս մարդիկ, եթե մենք նրանց չպաշտպանենք տանը համապատասխան սոցիալական աջակցությամբ: Մտածեք՝ ճարտարապետական արգելքների, առանց վերելակների տների, զառիթափ լեռների կենտրոնների, մի խոսքով, առանց ուղեկցության ապրողների դժվարությունների մասին: Այս պատճառներով Հանձնաժողովն առաջարկում է աննախադեպ ուժեղացնել այսպես կոչված ADI՝ շարունակական ինտեգրված տնային օգնությունը: Հոդված 1.10-ը սահմանում է, որ «Տան բացակայության կամ կորստի դեպքում տարեցն իրավունք ունի օգտվելու համապատասխան տնտեսական օգուտներից՝ համապատասխան տուն ունենալու համար»: Համապատասխան մեկնաբանությունը բացատրում է, որ «տարեցների՝ իրենց տանը մնալու, ինչպես նաև ինչպես մասնավոր, այնպես էլ հանրային տարածքներում ազատ տեղաշարժվելու իրավունքը պահանջում է ճարտարապետական արգելքների վերացման աճող պարտավորություն, որը շատ հաճախ պայմանավորված է կանոնակարգերով և կանոնակարգերով: Բարդ ու ծանրաբեռնված վարչական ընթացակարգեր, որոնք իրականում

վերջում խաթարում են մարդկանց շարժունակության իրավունքը: Տան և բնակարանի իրավունքը պետք է նաև ստանա սուբսիդավորվող վարձավճարով բնակարան անհապաղ մուտք գործելու իրավունքի ձև՝ վտարման կամ անօթևանության դեպքում: Հազվադեպ չեն տնտեսական պատճառներով կամ սոցիալական այլ խնդիրների հետ կապված ոչ պատշաճ հոսպիտալացումների դեպքերը, որոնք հանգեցնում են տարեցների անձնական տառապանքների և անհարմարությունների և համայնքի համար անհիմն տնտեսական ծախսերի: Սոցիալական և առողջապահական ծառայությունների բացակայությունը և անբավարար աջակցությունը հաճախ վերածվում է սեփական տանը ապրելու իրավունքի օբյեկտիվ ոտնահարման. մտածեք հարյուր հազարավոր տարեցների մասին, որոնք սահմանափակված են ճարտարապետական խոչընդոտներով, որոնցից ամենատարածվածը դրա բացակայությունն է: վերելակ, բարձր հարկերում ապրողների համար»:

Շատ ավելին պարունակվում է առաջին բաժնում, բայց, ամփոփելով, ես նշել եմ երկու ծայրահեղ օրինակները, որոնք լավ նկարագրում են այս առաջին գլուխը. բռնություն չկրելու իրավունքից, չարաշահումներից և զսպվածությունից մինչև տանը մնալու և ընտրելու հնարավորությունը: ինչպես և ում հետ ապրել: Այս կարիքներից է սկսվում անհրաժեշտ արմատական բարեփոխումը:

Պատասխանատու օգնության իրավունքներ

Երկրորդ գլխում, իր առաջին երկու հոդվածներում, ուրվագծվում են նաև պատասխանատու օգնության իրավունքներն ու պարտականությունները՝ նշելով, որ «2.1 Տարեցն իրավունք ունի մասնակցելու խնամքի ուղիների, բուժման տեսակների սահմանմանը և ընտրելու առողջության խնամքի ապահովման մեթոդները: և սոցիալական խնամք: Առողջապահական և սոցիալական խնամքի հաստատությունները և աշխատողները պարտավոր են տարեց մարդուն ներկայացնել առողջապահական և սոցիալական խնամքի տրամադրման բոլոր հնարավորությունները»:

Թերապևտիկ ուղիների ժամանակակից բարդության մեջ առկա է հնարավոր այլընտրանքների, յուրաքանչյուրի դրական և բացասական կողմերի իմացության իրավունք: Կարելի է ասել, որ նույնիսկ աջակցության ոլորտում անհրաժեշտ է ձևակերպել տեղեկացված համաձայնություն, անփոխարինելի երաշխիք սխալ տեղեկատվության ռիսկից, երբ բացահայտ կեղծված չէ, կամ պարզապես դրա բացակայությունը: Հենց այս ուղղությամբ են շարժվում հետևյալ հոդվածները՝ նախատեսելով, որ «2.3 Տարեց անձին պետք է երաշխավորվի առողջապահական բուժման առնչությամբ տեղեկացված համաձայնության իրավունքը, ինչպես նախատեսված է գործող օրենսդրությամբ: 2.4 Բժիշկների և առողջապահության ոլորտի մասնագետների պարտականությունն է տարեց մարդուն տրամադրել անհրաժեշտ տեղեկատվություն և մասնագիտական հմտություններ՝ կապված նրա ֆիզիկական և ճանաչողական վիճակի հետ: 2.5 Հաստատությունները պարտավոր են ձեռնարկել համարժեք և արդյունավետ միջոցներ չարաշահումները կանխելու համար»:

Համապատասխան մեկնաբանությունում ներկայացված օրինակները ցայտուն են այս առումով. «հաճախակի են դեպքեր, երբ աջակցության ադմինիստրատորի համաձայնությունը ոչ պատշաճ կերպով է պահանջվում առողջապահական բուժում տրամադրելու համար, նույնիսկ այն դեպքում, երբ տարեց անձը ի վիճակի է արտահայտել այն, ինչպես դա տեղի է ունենում որոնց առողջական վիճակի մասին տեղեկատվություն տրամադրվում է միայն հարազատներին, այլ ոչ թե տարեցներին կամ նրանց կողմից նշված այլ սուբյեկտներին»:

Հետևյալ հոդվածները նպատակ ունեն երաշխավորել երիտասարդներին առաջարկվող նույն որակի խնամքը. որ խնամքի պայմանները պարադոքսալ կերպով չեն առաջացնում հաշմանդամություն կամ ինքնաբավության կորուստ. որ բուժումներն ու օգնությունը միշտ էլ ունեն

վերականգնման նպատակները և վերադարձը նախկին առողջական և կյանքի պայմաններին: Տնային խնամքի ապահովումն ինքնին երաշխիք է. մենք լավ գիտենք, թե ինչպես է ինստիտուցիոնալացումը ներկայացնում ֆիզիկական և մտավոր հաշմանդամության ներքին գործոն. սննդակարգի փոփոխությունը, քնի տարբեր ռիթմերը, հնարավոր է իրականացնել գործունեության աղքատությունը, օբյեկտիվ սոցիալական մեկուսացումը, միայն թե նշենք ամենակարևոր փոփոխականները: Սա է հետևյալ հոդվածների հիմնավորումը. «2.6 Տարեց անձն ունի բարձրորակ խնամքի և բուժման իրավունք՝ համապատասխան իրենց անձնական կարիքներին և ցանկություններին: 2.7 Տարեցն իրավունք ունի համապատասխան և արդյունավետ օգտվելու ցանկացած առողջապահական ծառայությունից, որն անհրաժեշտ է համարում իր առողջական վիճակի հետ կապված: 2.8 Տարեցն իրավունք ունի խնամվելու և խնամվելու այնպիսի միջավայրում, որը լավագույնս երաշխավորում է վնասված ֆունկցիայի վերականգնումը: 2.9 Հաստատությունների պարտականությունն է պայքարել տարիքային ընտրությամբ բուժօգնության և օգնության ցանկացած ձևի դեմ»:

Ցավոք, եվրոպական այլ երկրներում տարածված՝ տարեցներին որակյալ խնամքից հրաժարվելու միտումը մեծ տեղ է գրավում նաև Իտալիայում: Համաճարակը անհանգստացնող միտումներ է բացահայտել այս առումով՝ սկսած «պայմանագրից», որը հուլանդացի բժշկներն առաջարկում են իրենց տարեց հիվանդներին՝ երկարատև օդափոխություն կամ էվթանազիա՝ COVID-ի դեպքում, մինչև Շվեյցարիայում և Իսպանիայում գրավոր գրավոր գրավոր ինտենսիվ թերապիայի հասանելիության սահմանափակումները: 75 տարեկանից բարձր հիվանդներ: Սարսափների պատկերասրահը շատ երկար կլինի: Էլեկտրոնային քաղցկեղի բժշկական գիտության ուսումնասիրությունը ցույց է տալիս, որ Եվրոպայում տարեց մարդկանց միայն կեսն է ստանում քաղցկեղի գերազանց խնամք, որը վերապահված է երիտասարդներին: Եվ պարադոքսալ է, որ նորագոյացությունները շատ ավելի տարածված են ծերության ժամանակ: Այնուամենայնիվ, նույնիսկ չարժե անհանգստանալ համաճարակի և դրան ուղեկցող ընտրությունների կամ քաղցկեղի ձևերի մասին: Ցավոք սրտի, պարզապես հաշվի առեք սովորականը, գոնե անգլիական հիվանդանոցներում, հիմնվելով Խորհրդարանական ծառայության օմբուդսմենի և Daily Telegraph-ի տվյալների վրա. տարեց հիվանդները մնում են առանց սննդի և ջրի, նրանց վերքերը մնում են բաց, իսկ վիրակապերը չեն փոխվում, հիվանդները չեն լվանում: դրանք մաքրելու ցավալիորեն ոչ ադեկվատ եղանակ է՝ մարդկանց թողնելով մեզի մեջ թաթախված կամ կղանքի մեջ պառկած անկողնում, ցավագրկող դեղերի բացակայության դեպքում, սխալ թերապիայի դեպքում, կամ ընկնելուց հետո հատակին մնացած մարդկանց և այլն:

Daily Telegraph-ի հոդվածը նկարագրում է նման չարաշահումները որպես նորմ անգլիական հիվանդանոցներում և հաստատում է այն, ինչ շատ ընտանիքներ գիտեն և բողոքում են տարիներ շարունակ: Զեկուցված տվյալները 2010 թվականից են՝ համաճարակից շատ առաջ, և, իհարկե, արտակարգ ռեժիմի մեջ չեն: Կա մի թմբ, որը պետք է վերակառուցվի՝ խուսափելու համար նման սարսափների և մարդկության կորուստների մեջ ընկնելու համար: Թերթը փորձում է երաշխիքներ տալ բոլորի համար. որ բուժման միջոցների պակաս չկա, որ դրանք նպատակ ունեն բուժել, երբ հնարավոր է, որ միշտ հոգ տանել բոլոր տեսակի տառապանքների և ցավի մեղմացման համար: Այն վերջին կետն այնքան կարևոր է համարվել հանձնաժողովի կողմից, որ այն փաստացի ներառվել է առաջին գլխում, որտեղ հանդիպում ենք հետևյալ տեքստը. ցավի և տառապանքի՝ լինի դա ֆիզիկական, մտավոր կամ հոգեբանական, մինչև կյանքի վերջ: Ոչ մեկին չպետք է լքել վերջին անցման շեմին»:

Այն ուղեկցվում է հետևյալ մեկնաբանությամբ. «Բնակչության աճող ծերացումը, համաճարակաբանական պատկերի էվոլյուցիան և բժշկական գիտության առաջընթացը պահանջում են երաշխավորել տարեց մարդկանց պալիատիվ խնամքի համարժեք հասանելիություն և նորացված մարդկային, սոցիալական և հոգևոր: Ինչպես ընդգծվում է միջազգային տեղեկատու գրականության կողմից, ի կողքին այն ընդհանուր տարրերի վրա, որոնց վրա հիմնված է պալիատիվ խնամքը (վաղ հայտնաբերում, գնահատման և բուժման բազմաչափություն, խնամքի շարունակականություն և բուժման և օգնության ուղիների անհատական պլանավորում), անհրաժեշտ է հաշվի առնել:

տարեց հիվանդների կողմից արտահայտված կարիքների առանձնահատկությունը և այդ կարիքների դրսևորման ձևերը: Այս առումով պետք է համարել, որ մենակությունը միշտ էլ ծանր վիճակ է, բայց թուլության ու հիվանդության պահերին ավելի շատ: Ցավով դա անտանելի է; մենք գերադասում ենք մահը միայնակ տառապանքից: Էֆթանագիայի խնդրանքը հաճախ սկսվում է այստեղից: Ընտանիքի անդամները, սոցիալական մարմինները, համայնքը պարտավոր են մահացողի կարիքները չփոխանցել միայն բժշկական հարթությանը, այլ արժանիորեն և սիրալիր ուղեկցել նրան կյանքի վերջին փուլերում»:

Ցավի դեմ պայքարն անցնում է մեր տեքստի բոլոր երեք գլուխներում. դա միևնույն ժամանակ իրավունք է, օգնության և խնամքի պաշտպանություն, մարդկային և սոցիալական ուղեկցում այն գիտակցության մեջ, որ ցավը չի կարող և չպետք է զգալ միայնության մեջ: Այս ցանկությունից, որը պատկանում է բոլորին, պարզապես լավագույնս հոգ տանելու և կյանքի տարբեր դժվարություններին ուղեկցելու համար, բխում է Հանձնաժողովի առաջարկը խնամքի նոր մոդելի մասին տնամերձ, սոցիալական խնդիրների նկատմամբ ուշադիր, մտահոգված: Կանխարգելում, սիներգիաների որոնում: Մենք դա ավելի լավ ենք հասկանում՝ ուսումնասիրելով այն, ինչ հաղորդվում է Կանոնադրության երրորդ բաժնում:

Ակտիվ հարաբերությունների կյանքի իրավունք

Երրորդ բաժնի սկիզբն ամբողջությամբ նվիրված է հարաբերությունների կյանքի երաշխիքին, համակեցության ձևի ընտրության ազատությանը, խտրականության դեմ պայքարին և տարեցներին խնամողների աջակցությանը, նշելով, որ «3.1 Տարեցը. իրավունք ունի ակտիվ հարաբերություններ ունենալ: 3.2 Տարեցն իրավունք ունի ապրելու ում հետ ցանկանում է: 3.3 Հաստատությունները և հասարակությունները պարտավոր են տարեցների նկատմամբ խուսափել ցանկացած ձևի բանտարկությունից, գետտոիզացիայից, մեկուսացումից, որը խանգարում է նրանց ազատ շփվել բնակչության բոլոր տարիքային խմբերի մարդկանց հետ: 3.4 Հաստատությունների պարտականությունն է երաշխավորել աջակցություն այն ընտանիքներին, որոնք իրենց ներսում ունեն տարեցներ և ովքեր մտադիր են շարունակել խրախուսել համատեղ կյանքը: 3.5 Հաստատությունները և հասարակությունները պարտավոր են երաշխավորել տարեցների հուզական շարունակականությունը՝ այցելությունների, շփումների և ծանոթությունների միջոցով նրանց հարազատների կամ նրանց հետ, ում հետ նրանք հուզական հարաբերություններ ունեն»:

Այստեղ միահյուսվում են երեք չափազանց կարևոր թեմաներ. գիտակցություն, որ տարեցն իր փխրուն վիճակում ավելի շատ կախված է հարաբերություններից և սիրալիրությունից, նրան շրջապատող և աջակցող ամենօրյա շփումների ցանցից, պայքար մարգինալացման և բացառման ամեն ձևի դեմ, աջակցություն նրանց, ովքեր աջակցել դրան: Շատ հաճախ մենք մոռացել ենք միայնության և սոցիալական մեկուսացման իրական համաճարակը, որը նախորդել է COVID 19 համաճարակին, և որը վիրուսի հետ բառացիորեն պայթել է բնակավայրերում: Մենակ չմնալու իրավունքը (և մեզ մենակ չթողնելու պարտականությունը) տարեց և թույլ մարդկանց մոտ համընկնում է առողջության և նույնիսկ կյանքի իրավունքի հետ: Գիտական գրականությունը լի է ուսումնասիրություններով, որոնք ցույց են տալիս մենակության և սրտանոթային հիվանդությունների, ինքնավարության կորստի, դեմենցիայի, դեպրեսիայի և շատ այլ խանգարումների միջև ամուր կապը 65 տարեկանից բարձր: Ահա թե ինչու է ավելի լուրջ, որ շատերը մնում են միայնակ սոցիալական անտեսման պայմաններում: որը արագ և անխուսափելիորեն դառնում է առողջապահական հարց: Ընտանիքի անդամներն ու խնամակալները նույնպես հաճախ մենակ են մնում, այն բազմաթիվ և թանկարժեք հենարանները, որոնք, այնուամենայնիվ, ստիպված են լինում տանել ընտանիքի մնացած անդամները, աշխատել և հոգալ իրենց սիրելիների կարիքներն առանց օգնության:

Եզրակացություններ

Այս երեք մտահոգությունները մեծ տեղ են գտել Հանձնաժողովի բարեփոխումների առաջարկում: Խնամքի շարունակականության հիմքը, որը մենք նախագծել ենք, հրականում կազմված է ցանցային և մոնիտորինգի ծառայություններից ամենափխրուն և ամենահինների համար՝ 80-ից բարձր 4 միլիոն մարդկանց համար, ովքեր մենք կցանկանայինք, որ բոլորը ներգրավված լինեն: Ես ներկայացնում եմ այստեղ մի հատված ամփոփ փաստաթղթից. «Այս (ցանցային) ծառայությունները հիմնականում բաղկացած են տարեկան գնահատման բազմաչափ ընթացակարգից (այդպիսով մեզ մոտեցնելով շատ առաքինի երկրների եվրոպական ստանդարտին), որը թույլ է տալիս անհրաժեշտության դեպքում սահմանել անհատականացված խնամքի պլան և հետևաբար մուտք դեպի շարունակականություն և նաև թվային հետևում: Երեք այլ տարրեր բնութագրում են այս ցածր ինտենսիվության, բայց առավելագույն դիֆուզիոն ծառայությունը:

դեպի. սոցիալական ներառման գործընթացների դյուրացում և մեկնարկ՝ միայնության և սոցիալական մեկուսացման դեմ համակարգված պայքարի, թվային ներառման (ծրագրերի և ծրագրերի օգտագործում, հեռաբժշկության տարրեր) և մշակութային ներառման (դասընթացներ, աշկերտություն, մշակութային միջոցառումներ և այլն)

բ. Առողջապահական կրթություն, առողջության խթանում և կանխարգելում

գ. Աջակցություն և աջակցություն արտակարգ իրավիճակներում (ջերմային ալիքներ, համաճարակներ, բնական աղետներ և այլն)

Լավ կառուցվածքային ոլորտային հետազոտությունների միջոցով ուսումնասիրությունը և փորձարկումը կարող են հաստատել և քանակականացնել գրականության մեջ հայտնի օգուտները, մասնավորապես շտապ օգնության սենյակների և հիվանդանոցների ընդունման լավ կրճատումը, խնամքը ՀՀ-ում կամ ՌՍՀ-ում և կյանքի լավագույն տևողությունը ինքնաբավության պայմաններում: Պլանավորված փորձարկումը կներառի մեծ սմուլ և կներկայացնի առաջին քայլը ամբողջ շարունակականության և թվային գործիքների ու համակարգերի ներդրման գործընթացում:

Մեկ այլ կետ, որին մենք շատ էներգիա ենք նվիրել, «Ցերեկային կենտրոններն» են, ովքեր տառապում են տկարամտությամբ կամ այլ քրոնիկ հաշմանդամության պաթոլոգիաներով, որոնք նախատեսված են ժամանցի և խնամքի կենտրոնների երկակի գործառույթով, ես կասեի՝ քաղաքային, բայց նաև սոցիալական վերազարգացում: Այս մարդկանց համար արդեն «վերականգնողական» և արդեն հյուրընկալության գործառույթով: Այս կառույցները նաև աջակցում են ընտանիքներին և խնամողներին, ովքեր կարող են ստանալ օրական 8 ժամ օգնություն, որի ընթացքում հոգ են տանում իրենց սիրելիների մասին, և ազատության խաղաղ տարածք է բացվում այլ խնդիրների համար:

Վերջապես, առաջարկը պարտավորեցնում է ողջ առողջապահական և սոցիալական համակարգը ջանքեր գործադրել թափանցիկության և անօրինական գործունեության դեմ պայքարելու ուղղությամբ, որպեսզի այլևս չհանդուրժվեն «ապօրինի» տներում (երբեմն իրական համակենտրոնացման ճամբարներում) առանց հավատարմագրման կանոնների տարեցների իրական շահագործման իրավիճակները: Առանց թափանցիկության և առանց վերահսկողության: Մենք չենք ցանկանում մոռանալ համաճարակի ընթացքում տեսած սարսափները և իսկապես ուզում ենք այն դարձնել խորը փոփոխությունների և տնային խնամքի համակարգին ուղղված թափ տալու հնարավորություն:

Խարտիան ուրվագծում է իրավունքների և պարտականությունների այն հասուն քաղաքացիական զգացումը, որը «բարձր» հասարակությունը և ժողովրդավարությունը պետք է կարողանան առաջարկել իրենց տարեց քաղաքացիներին: Դա ուտոպիստական առաջարկ չէ: Սկսած ամենափխրունից, նրանց ուշադրության կենտրոնում դնելը կնպաստի ներառական և համատարած զարգացմանը. տարեցները նույնպես տնտեսությունների խաչմերուկ են՝ թվային, սպասարկող, կանաչ և սպառողական:

Տարեցների իրավունքների և համայնքի պարտականությունների կանոնադրություն

Նախաբան

Իտալիայի Սահմանադրությունը չի նախատեսում տարեցների իրավունքների հատուկ պաշտպանություն: Դրա մշակումը այն տարիներին, երբ երրորդ դարի խնդիրներն ավելի քիչ արդիական էին այսօրվա հանրային բանավեճում, նպաստեց այն բանին, որ Սահմանադրական խարտիայում այդ թեմայի վերաբերյալ հստակ անդրադարձ չկա, որը սահմանափակվում էր միայն ծերության դեպքում բարեկեցության միջոցներով: Նաև այս պատճառով, վերջին տարիներին և տարբեր ձևերով որոշվել է վերացնել այդ պակասը, օրինակ՝ արվեստը ներմուծելով: Ոչ խտրական գործոններից 3-ը տարիքն է:

Սակայն Եվրամիության կառույցների վերաբերմունքն այլ էր. Հիմնարար իրավունքների խարտիան, որը ստորագրվել է 2000 թվականին, հատուկ հոդված է նվիրել տարեցների իրավունքներին, արվեստ. 25, որի համար «Միությունը ճանաչում և հարգում է տարեցների արժանապատիվ և անկախ կյանք վարելու և հասարակական և մշակութային կյանքին մասնակցելու իրավունքը»: Սա արդյունավետ կարգավորող հիմք է, որից կարելի է շարժվել խորը մտորումների և նորարարական առաջարկի համար, որն արձագանքում է տարեցների արտահայտած աճող և անուղղելի կարիքներին:

Ավելին, պետք է ասել, որ թեմայի բացահայտ բացակայությունը մեր Սահմանադրության մեջ չի խանգարում մեզ գտնելու ապահով հիմքեր, որոնց վրա խարսխելու ենք տարեցների իրավունքների սահմանումը՝ սկսած առաջին հերթին համերաշխության և հավասարության սկզբունքներից: Տարեցը բնականաբար սոցիալական խմբերի մաս է, և այդ խմբերի անդամների հետ հարաբերություններում արվեստում ամրագրված «քաղաքական, տնտեսական և սոցիալական համերաշխության պարտադիր պարտականությունները» համապատասխանում են տարեցների իրավունքներին: 2-ը և արվ. 3 Հանրապետությանը «վերացնել տնտեսական և սոցիալական խոչընդոտները, որոնք արդյունավետորեն սահմանափակելով քաղաքացիների ազատությունն ու իրավահավասարությունը՝ խոչընդոտում են մարդու լիարժեք զարգացմանը և բոլոր աշխատողների արդյունավետ մասնակցությանը երկրի քաղաքական, տնտեսական կազմակերպման և սոցիալական զարգացմանը. «.

Ուստի Սահմանադրությունը, թեև հստակ չի խոսում տարեցների մասին, այնուհանդերձ պահանջում է ապահովել նրանց իրավունքների համարժեք առաջխաղացումն ու պաշտպանությունը, նրանց նկատմամբ պարտականությունների կատարումը:

Քարտի արժեքը

Տարեցների իրավունքների և համայնքի պարտականությունների կանոնադրությունը, Առողջապահության նախարարությունում ստեղծված տարեց բնակչության առողջապահական և սոցիալ-բժշկական աջակցության բարեփոխման հանձնաժողովի աշխատանքի արդյունքը,

Տարեցների իրավունքների և համայնքի պարտականությունների վերացական հայտարարությունը նախատեսում է հետագա քայլ կատարել երկակի իմաստով. եթե մի կողմից այն նպատակ ունի ազդեցություն ունենալ իրավական համակարգի վրա՝ օրենսդիրին ներկայացնելով հիմնարար սկզբունքներ և իրավունքներ, որոնք. կարող է պաշտոնական ճանաչում գտնել հատուկ կարգավորող ակտերում, մյուս կողմից այն գործառնական և կազմակերպչական ցուցումներ է առաջարկում հաստատություններին և օպերատորներին, որոնք կոչված են խնամել տարեցներին:

Խարտիան մտադիր է կոնկրետ արտահայտել որոշ միջազգային փաստաթղթերում պարունակվող ցուցումները, ինչպիսիք են Նախարարների կոմիտեի CM / Rec (2014) 2 հանձնարարականը Եվրոպայի խորհրդի անդամ երկրներին տարեցների մարդու իրավունքների խթանման վերաբերյալ ընդունված: 2014 թվականի փետրվարի 19-ին և աջակցության և երկարաժամկետ խնամքի կարիք ունեցող տարեցների իրավունքների և պարտականությունների եվրոպական խարտիան, որը կազմվել է 2010թ. որպես EUSTACEA նախագծի մի մաս:

Ի վերջո, Խարտիան ծառայում է տարեցների համար իրենց հիմնարար իրավունքների իմացությանը հեշտացնելու և նրանց տեղեկացվածության բարձրացմանը, ինչպես նաև նրանց հետ հարաբերություններ հաստատող անձանց վրա ծանրաբեռնված պարտականություններին:

Սրանք նպատակներ են, որոնք կարող են իրականացվել անհապաղ՝ Խարտիայի բովանդակությունը թարգմանելու միջոցով՝ Նախարարների խորհրդի նախագահի հանձնարարական՝ ոգեշնչելու և ուղղորդելու պետական կառավարման մարմինների գործողությունները, ինչպես նաև Միասնական համաժողովում հնարավոր համաձայնության միջոցով: Կիսել դրանք մարզերի և տեղական հասարակությունների հետ:

ՏԱՐԵՑՆԵՐԻ
ԻՐԱՎՈՒՆՔՆԵՐԻ
ԽԱՆԴԱՐՁ ԵՎ ՀԱՄԱՅՆՔԻ
ՊԱՐՏԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

1 Հարգել մարդու արժանապատվությունը նույնիսկ ծերության ժամանակ

1.1

Տարեց մարդն իրավունք ունի ինքնուրույն, ազատ, տեղեկացված և գիտակցված ինքնորոշվելու կյանքի ընտրության և իրեն հուզող հիմնական որոշումների հիման վրա:

1.2

Ընտանիքի անդամների և տարեցների հետ շփվողների պարտականությունն է նրանց տրամադրել ամբողջ տեղեկատվությունն ու գիտելիքները, որոնք անհրաժեշտ են ազատ, լիարժեք և գիտակցված ինքնորոշման համար պայմանավորված իրենց ֆիզիկական և ճանաչողական պայմաններով:

Օրինակներ և նկատառումներ

Ծերության ժամանակ մենք հաճախ մտնում ենք ստվերի մեջ, որն ակնհայտորեն պայմանավորված է առողջական պայմաններով և թուլությամբ, բայց իրականում տարիքային նախապաշարմունքի արտահայտություն է, ըստ որի տարեցներն այլևս չունեն ինքնուրույն որոշումներ կայացնելու, ինչպես նաև ղեկավարելու կարողություն: անկախ իր կյանքից:

Անհրաժեշտ է տարբերակել ֆիզիկական կամ ճանաչողական կախվածության գնահատումը որոշումներ կայացնելու ենթադրյալ անկարողությունից, որը հաճախ վերածվում է բացահայտ որակազրկման:

Այն փաստը, որ տարեցը կորցրել է առօրյա կյանքով ապրելու ֆիզիկական և գործիքային որոշ կարողություններ (վացք, ուտել, օգտագործել փող, տրանսպորտ և այլն), չպետք է ինքնաբերաբար վերածվի որոշելու անկարողության դատողության և ինքնաբերաբար փոխարինվի ընտանիքի, խնամողների կամ աջակցության ադմինիստրատորի որոշումները, չարաշահումներ, որոնք տեղի են ունենում, օրինակ, երբ տարեց մարդուն արգելվում է ընտրել սննդի տեսակն ու որակը, ունենալ սեփական անձը հաստատող փաստաթղթեր կամ էլեկտրոնային վճարումներ:

1.3

Տարեցն իրավունք ունի պահպանել իր արժանապատվությունը նույնիսկ իր ինքնավարության մասնակի կամ ամբողջական կորստի դեպքում:

1.4

Տարեցն իրավունք ունի անուն-ազգանունով կանչվելու և հարգանքով ու քնքշանքով վերաբերվելու:

1.5

Տարեց անձը անձնական և մարմնի խնամքի գործողություններում ունի գաղտնիության, պարկեշտության և համեստության իրավունք:

1.6

Տարեցն իրավունք ունի աջակցելու իրենց մնացորդային կարողություններում նույնիսկ առավել վտանգված և վերջնական իրավիճակներում:

1.7

Տարեցն իրավունք ունի օգտվելու պալիատիվ խնամքից՝ հարգելով արժանապատվության պահպանման, ցավի և տառապանքի վերահսկման սկզբունքները, լինի դա ֆիզիկական, մտավոր կամ հոգեբանական, մինչև կյանքի վերջ: Ոչ մեկին չպետք է լքել վերջին հատվածի շեմին:

Օրինակներ և նկատառումներ

Բնակչության աճող ծերացումը, համաճարակաբանական պատկերի էվոլյուցիան և բժշկական գիտության առաջընթացը ավելի արդիական են դարձնում տարեց մարդկանց ամոքիչ խնամքի և նորացված մարդկային, սոցիալական և հոգևոր աջակցությունը երաշխավորելու անհրաժեշտությունը: Ինչպես ընդգծվում է միջազգային տեղեկատու գրականության կողմից, ի կողքին այն ընդհանուր տարրերի վրա, որոնց վրա հիմնված է պալիատիվ խնամքը (վաղ հայտնաբերում, գնահատման և բուժման բազմաշափություն, խնամքի շարունակականություն և բուժման և օգնության ուղիների անհատական պլանավորում), անհրաժեշտ է հաշվի առնել կարիքների առանձնահատկությունը: արտահայտված տարեց հիվանդների կողմից և այդ կարիքների դրսևորման ձևերը:

Այս առումով պետք է համարել, որ մենակությունը միշտ էլ ծանր վիճակ է, բայց թուլության ու հիվանդության պահերին ավելի շատ: Տավով դա անտանելի է: մենք գերադասում ենք մահը միայնակ տառապանքից: Էֆթանազիայի խնդրանքը հաճախ սկսվում է այստեղից: Ընտանիքի անդամները, սոցիալական մարմինները, համայնքը պարտավոր են մահացողի կարիքները չփոխանցել միայն բժշկական հարթությանը, այլ արժանիորեն և սիրալիր ուղեկցել նրան կյանքի վերջին փուլերում:

1.8

Նրանք, ովքեր շփվում են տարեցների հետ, պարտավոր են

որդեգրեք հարգալից, պատվաբեր, մտածված և քաղաքավարի վարքագիծ, ուշադրություն դարձրեք և համարժեք ուշադրություն դարձրեք տարեցների կողմից արված զեկույցներին և դիտարկումներին:

Օրինակներ և նկատառումներ

Շատ տարածված սովորություն, հատկապես առողջապահական հաստատություններում, տարեց մարդկանց անանձնական և անհարգալից կերպով դիմելն է: Տարեց մարդուն կեղծ գաղտնի անուններով զանգահարելը կամ անունը նույնականացնող համարով փոխարինելը փոխհարաբերությունների երկու ակնհայտ հակառակ ձևեր են, բայց երկուսն էլ ցույց են տալիս տարեց մարդու նկատմամբ հարգանքի բացակայություն: Սա պակասություն է, որը հաճախ դրսևորվում է տարեց մարդու արտաքին տեսքի նկատմամբ ուշադրության պակասի մեջ. օգնվողների միջև հագուստի փոխանակումը, աղքատ և անանձնական հագուստի օգտագործումը ընկնում են այս տեսակի չարաշահումների մեջ:

1.9

Տարեցն իրավունք ունի հնարավորինս երկար մնալ իր տանը:

1.10

Իրենց տան բացակայության կամ կորստի դեպքում տարեցն իրավունք ունի օգտվելու համապատասխան տնտեսական օգուտներից՝ համապատասխան տուն ունենալու համար:

1.11

Հաստատությունների պարտականությունն է երաշխավորել տարեցներին համապատասխան ծառայություններ՝ ի դեմս որոշակի ֆիզիկական և առողջական պայմանների կամ ճարտարապետական խոչընդոտների առկայության:

Օրինակներ և նկատառումներ

Տարեցների՝ իրենց տանը մնալու, ինչպես նաև մասնավոր և հանրային տարածքներում ազատ տեղաշարժվելու իրավունքը պահանջում է ճարտարապետական արգելքների վերացման աճող պարտավորություն, որը հաճախ պայմանավորված է բարդ և ծանր կանոնակարգերով և վարչական ընթացակարգերով, որոնք, ըստ էության, խաթարում են մարդկանց շարժունակության իրավունքը: Տան և բնակարանի իրավունքը պետք է նաև ստանա սուբսիդավորված վարձավճարով դեպի տուն անհապաղ մուտք գործելու իրավունքի ձև՝ վտարման կամ անօթևանության դեպքում: Հազվադեպ չեն տնտեսական պատճառներով կամ սոցիալական այլ խնդիրների հետ կապված ոչ պատշաճ հոսպիտալացումները, որոնք հանգեցնում են տարեցների անձնական տառապանքների և անհարմարությունների և համայնքի համար անհիմն տնտեսական ծախսերի: Սոցիալական և առողջապահական ծառայությունների բացակայությունը և անբավարար աջակցությունը հաճախ վերածվում է սեփական տանը ապրելու իրավունքի օբյեկտիվ ոտնահարման. մտածեք հարյուր հազարավոր սահմանափակ տարեցների մասին:

հարտարապետական պատնեշներով, որոնցից ամենատարածվածը բարձր հարկերում ապրողների համար վերելակի բացակայությունն է:

1.12

Տարեց անձն ունի իր եկամուտների և ունեցվածքի պաշտպանության իրավունք՝ համապատասխան և արժանապատիվ կենսամակարդակի պահպանման նպատակով:

1.13

Հաստատությունների պարտականությունն է երաշխավորել տարեցների եկամուտների ինտեգրման ձևերը մասնակի կամ ամբողջական աղքատության կամ անբավարար տնտեսական ռեսուրսների դեպքում:

1.14

Հաստատությունների պարտականությունն է երաշխավորել առողջապահական և սոցիալական և առողջապահական ծառայությունների արդյունավետ ազատությունը:

Օրինակներ և նկատառումներ

Տարեցների կողմից տնտեսական և հայրենակցական ռեսուրսների օգտագործման հետ կապված բազմաթիվ և կրկնվող չարաշահումներ կան: Այս առումով, աջակցության ադմինիստրատորի միջամտությունը միշտ չէ, որ տեղին է թվում, և հաճախ պարզվում է, որ ավելի շատ ակտիվների պաշտպանության պահ է, քան անձի:

Առողջապահության էական մակարդակների ֆինանսական երաշխիքի առնչությամբ տարեցների կողմից սոցիալական ծառայությունների օգտագործումը խստորեն պայմանավորված է այն մարմնի կողմից համապատասխան ֆինանսական ռեսուրսների առկայությամբ, որը կոչված է երաշխավորելու նրանց վայելքը:

Ավելին, հանրային հաստատությունների կողմից մատուցվող սոցիալական և առողջապահական ծառայությունները հաճախ չեն կարողանում բավարարել տարեցների խնամքի կարիքները, որոնք, հետևաբար, ստիպված են լինում դիմել մասնավոր մատակարարների, ինչը հանգեցնում է բարձր և ոչ միշտ կայուն տնտեսական ծախսերի:

Սա մի կողմից ենթադրում է եկամտի չափանիշների բարեփոխման հնարավորություն՝ սահմանելու տարեցների տնտեսական աջակցությունը, իսկ մյուս կողմից՝ երեխաների մշտական պարտավորությունը խնամել աղքատության պայմաններում գտնվող իրենց տարեց ծնողներին:

1.15

Տարեցն իրավունք ունի աջակցություն և օգնություն խնդրել այն մարդկանցից, ում վստահում և ընտրում է ֆինանսական որոշումներ կայացնելիս:

Օրինակներ և նկատառումներ

Հատկապես երբ տառապում են ճանաչողական խնդիրներից, տարեցները կարիք ունեն աջակցության՝ բարելավելու իրենց «ֆինանսական գրագիտության» մակարդակը, որպեսզի կարողանան հասկանալ իրավական և ֆինանսական հետևանքները և տեղեկացված որոշումներ կայացնել առողջական խնդիրների, հարազատի մահվան կամ այլ երկիր տեղափոխվելու վերաբերյալ: Խնամքի հաստատություն. Սա հատկապես կարևոր է, քանի որ այն թույլ է տալիս տարեց մարդուն չկորցնել վերահսկողությունը ֆինանսների նկատմամբ և լինել հնարավորինս անկախ առօրյա կյանքում:

1.16

Տարեցն իրավունք ունի ստանալու համապատասխան աջակցություն իր որոշումները կայացնելիս, այդ թվում՝ նշանակելով մի անձի, ում վստահում է, ով իր խնդրանքով և իր կամքին և նախասիրություններին համապատասխան աջակցում է նրա որոշումների կայացմանը:

Օրինակներ և նկատառումներ

Թվում է, որ ավելի ու ավելի է անհրաժեշտ տարեցներին տեղեկացված և իրազեկ դարձնել այն իրավունքի մասին, որ կարողանան ընտրել այնպիսի անձ, ում վստահում են իրենց որոշումները կայացնելու և իրենց շահերը հոգալու նաև իրենց կյանքի կարևորագույն ասպեկտների վերաբերյալ, ինչպիսին է առողջությունը: Վերջերս «հոգաբարձուի» գործչի հաստատումը, որը կարող է նշվել DAT-ում (բուժման նախնական հայտարարագրում) շարժվում է այս ուղղությամբ, անձ, ով պարտադիր չէ, որ լինի հարազատ, ոչ էլ աջակցության ադմինիստրատոր, բայց ով կարող է լինել. ազատորեն նշված է հայտարարության մեջ: Այս ընտրությունը կարող է նպաստել դրա օգտագործման ավելի լայն տարածմանը ողջ երկրում և արդյունավետ դարձնելու տարեցների կողմից հռչակագրերի ստորագրումը:

2

Պատասխանատու օգնության համար

2.1

Տարեցն իրավունք ունի մասնակցելու խնամքի ուղիների, բուժման տեսակների սահմանմանը և ընտրելու առողջապահական և սոցիալական խնամքի տրամադրման մեթոդները:

2.2

Առողջապահական և սոցիալական խնամքի հաստատությունները և աշխատողները պարտավոր են տարեց մարդուն ներկայացնել առողջապահական և սոցիալական խնամքի տրամադրման բոլոր հնարավորությունները:

Օրինակներ և նկատառումներ

Այս իրավունքի իրականացմանը չեն նպաստում առողջության և սոցիալական խնամքի վերաբերյալ տարբեր, ոչ միշտ համարժեք ընտրությունները: Օրինակ, եթե հիվանդը նախընտրում է մնալ տանը՝ սոցիալական և առողջապահական հաստատություններում հոսպիտալացման փոխարեն, առողջապահական բոլոր ծախսերը պետք է հոգա հիվանդը կամ նրա ընտանիքը՝ տնային բուժօգնության և ինտեգրված խնամքի ծառայությունների անբավարար առաջարկի պատճառով: Հանրային հաստատությունների տնտեսական պարտավորությունը, որն ուղղված է առողջության և սոցիալ-առողջապահական խնամքի տարբեր ձևերի միջև ազատության և ընտրության հավասարության ապահովմանը, ցանկալի է, եթե դա անհրաժեշտ չէ: Խնամքի միջավայրի ընտրությունը պետք է կատարվի խնամք ստացող տարեցների ցանկություններին համապատասխան և նրանց կարիքներին և ֆինանսական ռեսուրսներին համահունչ: Հազվադեպ չեն չարաշահումների դեպքերը, ինչպես օրինակ՝ վերականգնողական խնամքի կարիք ունեցող տարեցներին հետևոր և երկարատև խնամքի բաժանմունք տեղափոխելու պրակտիկան, որը հաճախ իրականացվում է առանց շահագրգիռ կողմի համաձայնության:

2.3

Տարեց անձին պետք է երաշխավորվի առողջապահական բուժումների վերաբերյալ տեղեկացված համաձայնության իրավունքը, ինչպես պահանջվում է գործող օրենսդրությամբ:

2.4

Բժիշկների և առողջապահության ոլորտի մասնագետների պարտականությունն է տարեց մարդուն տրամադրել անհրաժեշտ տեղեկատվություն և մասնագիտական հմտություններ՝ կապված նրա ֆիզիկական և ճանաչողական վիճակի հետ:

2.5

Հաստատությունները պարտավոր են ընդունել համարժեք և արդյունավետ միջոցներ չարաշահումները կանխելու համար:

Օրինակներ և նկատառումներ

Հաճախակի են լինում դեպքեր, երբ աջակցության ադմինիստրատորի համաձայնությունը ոչ պատշաճ կերպով է պահանջվում առողջապահական բուժում տրամադրելու համար, նույնիսկ եթե տարեցն ի վիճակի է դա արտահայտել, ինչպես նաև դեպքեր, երբ առողջական վիճակի մասին տեղեկատվությունը տրամադրվում է միայն հարազատներին և հարազատներին: ոչ շահագրգիռ տարեցների կամ նրանց կողմից նշված այլ առարկաների նկատմամբ:

2.6

Տարեց անձը ունի բարձրորակ խնամքի և բուժման իրավունք, որը համապատասխանում է իր անձնական կարիքներին և ցանկություններին:

2.7

Տարեցն իրավունք ունի համապատասխան և արդյունավետ օգտվելու ցանկացած առողջապահական ծառայությունից, որն անհրաժեշտ է համարում իր առողջական վիճակի հետ կապված:

2.8

Տարեցն իրավունք ունի խնամվելու և խնամվելու այնպիսի միջավայրում, որը լավագույնս երաշխավորում է վնասված ֆունկցիայի վերականգնումը:

2.9

Հաստատությունների պարտականությունն է պայքարել տարիքային ընտրությամբ բուժօգնության և օգնության ցանկացած ձևի դեմ:

Օրինակներ և նկատառումներ

Տարեց մարդկանց օգնությունն ու խնամքը պետք է հնարավորինս երաշխավորված լինեն տանը, քանի որ դա այն միջավայրն է, որը լավագույնս խթանում է վնասված ֆունկցիայի վերականգնումը կամ պահպանումը, ապահովելով ցանկացած առողջապահական և սոցիալական նպաստ, որը համարվում է իրագործելի և տեղի: Տարեց մարդու հոսպիտալացումը հիվանդանոցում կամ վերականգնողական հաստատությունում պետք է իրականացվի խնամքի և վերականգնման համար խիստ անհրաժեշտ ողջ ժամանակահատվածում՝ հասկանալի լինելով, որ տուն վերադառնալը առաջնահերթ խնդիր է:

2.10

Առողջապահության և սոցիալական խնամքի աշխատողները պարտավոր են պահպանել խնամքի կարիք ունեցող տարեցների անկախությունն ու ինքնավարությունը:

2.11

Առողջապահության և սոցիալական խնամքի աշխատողներն իրավունք ունեն մասնագիտական ուսուցում ստանալ, որը համապատասխանում է տարեցների կարիքներին:

Օրինակներ և նկատառումներ

Առողջապահության որոշ պրակտիկաներ, ինչպիսիք են հիվանդներին անկողնուց հանելը միայն այն դեպքում, երբ սպասարկող անձնակազմը հասանելի է, մարդկանց խրախուսելով գամված լինել անկողնուն՝ ընկնելուց խուսափելու համար, մինչև զսպման ձևերի ընդունումը, արդյունավետորեն սահմանափակում և չեն նպաստում տարեցների ինքնավարությանը: Այս վարքագծերը հաճախ արդարացվում են աշխատանքի կազմակերպման պատճառների մեջբերմամբ, որոնք ի վերջո գերակշռում են անձի նկատմամբ հարգանքին:

3 Հարաբերությունների ակտիվ կյանքի համար

3.1

Տարեցն իրավունք ունի ակտիվ հարաբերություններ ունենալ:

3.2

Տարեցն իրավունք ունի ապրելու ում հետ ցանկանում է:

3.3

Հաստատությունները և հասարակությունները պարտավոր են տարեցների նկատմամբ խուսափել ցանկացած ձևի բանտարկությունից, գետտոիզացիայից, մեկուսացումից, որը թույլ չի տալիս նրանց ազատ շփվել բնակչության բոլոր տարիքային խմբերի մարդկանց հետ:

3.4

Հաստատությունների պարտականությունն է երաշխավորել աջակցություն այն ընտանիքներին, որոնք իրենց ներսում ունեն տարեցներ և ովքեր մտադիր են շարունակել խրախուսել համատեղ կյանքը:

3.5

Հաստատությունները և հասարակությունները պարտավոր են երաշխավորել տարեցների հուզական շարունակականությունը՝ այցելությունների, շփումների և ծանոթությունների միջոցով նրանց հարազատների կամ նրանց հետ, ում հետ նրանք հուզական հարաբերություններ ունեն:

Օրինակներ և նկատառումներ

Ակտիվ հարաբերությունների կյանքի հնարավորությունը երաշխավորված չէ ոչ միայն այն դեպքում, երբ մարդիկ սահմանափակված են իրենց տներում կամ խնամքի հաստատություններում՝ հանդիպումների և այցելությունների նվազ հնարավորությամբ, այլ նաև, երբ խնամքի հաստատությունները առանձնացված են թաղային կյանքից: Հետևաբար, հաստատությունների և համայնքների կողմից պետք է լինի պարտավորություն՝ խթանել երիտասարդների և տարեցների միջև արդյունավետ հարաբերություններ յուրաքանչյուր մակարդակում և խթանել ինտեգրման բազմաթիվ ձևերը:

3.6

Տարեց անձը իրավունք ունի պաշտպանելու իր հոգեֆիզիկական ամբողջականությունը և պաշտպանված լինելու ֆիզիկական և բարոյական բռնության բոլոր ձևերից, ֆիզիկական, դեղաբանական և բնապահպանական զսպման ոչ պատշաճ ձևերից, ինչպես նաև չարաշահումից և դիտավորյալ կամ ոչ դիտավորյալ անփութությունից:

3.7

Նրանք, ովքեր շփվում են տարեցների հետ, պարտավոր են զեկուցել նրանց նկատմամբ ցանկացած բռնության, բռնության և խտրականության մասին:

Օրինակներ և նկատառումներ

Տարեցների նկատմամբ բռնության ցանկացած ձևի դեմ վճռականորեն պայքարելու համար խստացնող պատիժների կիրառումը կարող է դիտարկվել բարոյական և ֆիզիկական բռնության, վատ վերաբերմունքի, տարրական խնամքից զրկելու, սպառնալիքների, շորթման, նվաստացման, ահաբեկման, տնտեսական բռնության կամ ֆինանսական, հատկապես, եթե դրանք տեղի են ունենում պաշտպանված միջավայրում կամ խնամքի կամ օգնության հաստատություններում: Հատկապես կարևոր է պայքարը ֆիզիկական, դեղաբանական և բնապահպանական զսպման բոլոր ոչ պատշաճ ձևերի դեմ:

Այս պաշտպանությունը պետք է ապահովվի՝ անկախ նրանից՝ բռնությունը, չարաշահումը կամ անտեսումը տեղի է ունենում տանը, հաստատությունում կամ այլուր:

Այս տեսակի չարաշահումների կանխարգելման ամենաարդյունավետ ձևը ներկայացված է ոչ թե տեխնոլոգիական հսկողության զուտ ձևերի կիրառմամբ, ինչպիսին է տեսախցիկների օգտագործումը, այլ տարեցների կողմից փոխհարաբերությունների և արտաքինի հետ փոխգործակցության կյանքի մշակման հնարավորությամբ. այցելուների և կամավորների առկայությունը լավագույն պաշտպանությունն է այն չարաշահումներից, որոնք կարող են տեղի ունենալ փակ տարածքներում:

Կանխարգելման հետագա գործիքը տարեցների իրավունքն է՝ ընտրելու այն վայրերը և մարդկանց, ում հետ ապրելու են, ինչպես նաև տնային խնամքի և համախմբման ծառայությունների խթանման միջոցով՝ որպես բոլորի հասանելիության հնարավորություններ:

3.8

Տարեցն իրավունք ունի ակտիվորեն մասնակցել հասարակական կյանքին նաև իր պայմաններին և հնարավորություններին համապատասխան աշխատանքի ճկուն ձևերի կամ կամավոր գործունեության միջոցով:

3.9

Տարեցն իրավունք ունի պահպանել մշակութային և ժամանցի ծառայություններից օգտվելու հնարավորությունը, ինչպես նաև արտահայտել իր մտքերը և բարձրացնել մշակույթը նույնիսկ հոգեֆիզիկական սահմանափակումների առկայության դեպքում:

3.10

Հաստատությունների պարտականությունն է երաշխավորել թվային ներառումը, էլեկտրոնային ուսուցումը և ուսուցման ծառայությունների դյուրացումը ՏՏ միջոցների միջոցով:

Օրինակներ և նկատառումներ

Այս իրավունքի երաշխավորումը պահանջում է հանրային պաշտպանության իրականացում մարմինների և վարչակազմերի կողմից, որոնք կոչված են գտնել համապատասխան լուծումներ մարգինալացման գործընթացներից խուսափելու համար:

Այդ նպատակով հաստատությունները պետք է տրամադրեն համապատասխան օժանդակ միջոցներ, որոնք նախատեսված են ոչ միայն տեսողության կամ լսողության խնդիրներ ունեցող անձանց կամ շարժունակության համար, այլ նաև սոցիալական և թվային մասնակցության գործունեության համար:

Ավելին, ցերեկային կենտրոններ մուտք գործելու կոնկրետ և ստուգելի հնարավորությունը հանդիսանում է այդ իրավունքների պաշտպանության անփոխարինելի ձև:

Չի կարելի անտեսել տարեց մարդու իրավունքը՝ իրականացնելու իր նախընտրած գործունեությունը, ներառյալ աշխատանքը և աշակերտությունը, թեև հարմար և իրականում կիրառելի և մատչելի ձևերի միջոցով: Իրականում, համատարած նախապաշարմունքը հանգեցնում է այն համոզմունքին, որ տարեց մարդիկ ունակ չեն գործունեության և նվիրվածության: Գիտական ապացույցներ են ի հայտ գալիս, որ ծերության ժամանակ ակտիվ ծերացումը, որն ի վիճակի է ոչ միայն ապահովելու ավելի մեծ գոյատևում, այլև ավելի դանդաղ անկում, որոշում է սոցիալական և առողջապահական ծառայությունների ավելի սահմանափակ պահանջարկը և կյանքի ավելի լավ որակը:

3.11

Տարեցն իրավունք ունի պահպանել և հարգել իր համոզմունքները, կարծիքները և զգացմունքները:

Օրինակներ և նկատառումներ

Տարեցների կողմից կրոնական գործողություններ իրականացնելու իրավունքը խափանում է պաշտամունքի վայրերի բացակայությամբ, ինչպես նաև ընդունելության և խնամքի վայրերում կրոնական ծառայությունները փակելու կրկնվող ընտրությամբ:

3.12

Տարեցն ունի ազատ տեղաշարժվելու և ճանապարհորդելու իրավունք:

3.13

Հաստատությունները պարտավոր են միջոցներ ձեռնարկել տարեցների տեղաշարժը հեշտացնելու և նրանց համար նախատեսված ենթակառուցվածքներին համապատասխան հասանելիության համար:

Օրինակներ և նկատառումներ

Քաղաքային միջավայրը զերծ չէ տարեցների շարժունակության համար, ովքեր, ինչպես մյուս փխրուն մարդիկ, տառապում են զգալի սահմանափակումներով տրանսպորտով, հասարակական վայրերում և հանրության համար բաց վայրերում ճանապարհորդելիս: Հետևաբար, ազատ տեղաշարժի սահմանափակումների վերացումը պետք է լինի աճող և մշտական պարտավորություն բոլոր պետական կառույցների կողմից:

ՊԱՏՄՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

Պատմություններ | 1

Երբ ուրիշները որոշեն...

Մարիոն 82 տարեկան էր և որոշ ֆիզիկական սահմանափակումներ ուներ: Շրջելու համար նրան անհրաժեշտ էր քայլողի աջակցությունը և զուգարան գնալու որոշակի օգնություն: Նա 40 տարվա աշխատանքից հետո արժանապատիվ կենսաթոշակային եկամուտ ուներ: Նա նաև ստացել էր խնամակալի նպաստի ճանաչում և ապրում էր ավագանու տանը, որը նշանակվել էր նրան, երբ նա դեռ երիտասարդ էր, իսկ որդին ընդամենը 15 տարեկան:

Մի քանի տարի առաջ որդին տեղափոխվել էր նրա մոտ, քանի որ նրան վտարել էին այն տանից, որտեղ նա ապրում էր ընտանիքի հետ: Մի օր որդին սկսում է հորը պատմել, որ իրենց միջև համատեղ կյանքն այլևս հնարավոր չէ, որ թե՛ ինքը, թե՛ կինը պետք է գնան աշխատանքի և ցերեկը չեն կարող խնամել իրեն: Նա իրեն առաջարկում է ծերանոցը, բայց Մարիոն փորձում է դիմադրել:

Որդու առաջարկը, որն այժմ արդեն ավելին էր, քան առաջարկը, վրդովեցնում է նրան, և իր իրավունքները պաշտպանելու համար նա ամբողջ ուժով ընդդիմանում է դրան՝ երբեմն նույնիսկ թույլ տալով, որ իր կռվարար էությունը նորից արթնանա: Մարիոն ընդունում է այս վերաբերմունքը, քանի որ նա գիտակցում է, որ իրականում չի կարող ձախողել որդու առաջարկը, որն այժմ ընդունված որոշում էր: Նա լաց է լինում, հուսահատվում է, բայց ստիպված է լինում անել այն, ինչ ասում է որդու՝ իր հետ վերցնում է հագուստով պայուսակ, հեռախոս, ակնոց և առանց խոսելու որդու հետ ճամփա է ընկնում դեպի մեկուսացված տուն, որը սահմանակից է երկրին: դեպի գյուղ և նայում է բանուկ ճանապարհին: Նրա ժամանելուն պես օգնականը ողջունում է նրան և ցույց տալիս սենյակը, որը նա պետք է կիսեր երկու այլ մարդկանց հետ: Որոշ տարեցներ նայում են նրան, ինչ-որ մեկը բարևում է:

Այսպիսով, նրա որդին մնում է իր ընտանիքի հետ ապրել Մարիոնի անունով հանրային տանը, և նա, այլևս ընտանիքի մաս չհամարվելով, ստիպված է ապրել մի հաստատությունում օտարների մեջ, մեկուսացված բոլորից և ամեն ինչից:

Նրան մնում է միայն բջջային հեռախոսը՝ որոշակի կապ պահպանելու համար: Այսպիսով, նա զանգահարում է իր ծանոթ մեկին և պատմում իր անհեթեթ պատմությունը, որը կարծես մղձավանջ էր, որից նա այլևս չէր կարող արթնանալ: Ասում է, որ այնտեղ իրեն վատ է զգացել, անհարմար է եղել, որ լավ չեն սնվել, իրականում սնունդն անբավարար է եղել, միշտ սոված է եղել:

Մի քանի օր հետո որդին, իմանալով նրա հեռախոսազանգերի մասին, գնում է հաստատություն և հեռախոսը խլում հոր ձեռքից: Նա տնօրենին ասում է, որ լավ է իրեն չպահել, քանի որ այդ զանգերն իրեն գրգռել են և վատ զգալ:

Մարիոն այլևս չկարողացավ որևէ մեկին ասել այս բաները, նրանք լուռ փակեցին նրան:

Պատմություններ | 2

Որքա՞ն արժե տարեց կնոջը լավ հագնվելը: Սովորական
չարաշահումների պատմություններ.

Ադալգիսան 20 տարեկանից աշխատել է կաբարեներում: Նա սիրում էր երգել, պարել և բոլորին պարծենում էր, որ հանդիպել է նաև դերասանների, ովքեր հետագայում հայտնի են դարձել: Նրան բոլոր հաճույսություններ էին անում, քանի որ նա ուներ գեղեցիկ ձայն և կազմվածք, որը, ինչպես ինքն էր ասում. Նա շատ բարդ էր հագուստի մեջ և միշտ ասում էր, որ երբ պատերազմն ավարտվեց, վերջապես կարողացավ սկսել նոր հագուստ գնել և հետևել ժամանակի նորաձևությանը: Նա միշտ պատմում էր այս նույն տեսարանները, երբ նստած, սավանների մեջ փաթաթված, RSA-ի 4 մահճակալանոց սենյակի օրթոպեդիկ մահճակալում, որտեղ նա երկու տարի հոսպիտալացված էր, քանի որ «այլևս մենակ չէր կարող լինել»: «Բայց չե՞ք կարող քայլել: Ինչո՞ւ չես վեր կենում»: Ադալգիսան ձայնը իջեցնելու ժեստ է անում և զրուցակցին խնդրում, որ մի փոքր մոտենա: «Եկեք այստեղ մեղմ խոսենք, նույնիսկ պատերն են ականջներ ունեն: Հասկանում ես, ես միշտ հագնվել եմ որոշակի ձևով, չես կարող պատկերացնել, թե ով ինչ գիտի, բայց երբեք անտեղի մագ, զգեստիս վրա բիծ... այստեղ ինձ ստիպում են սպորտային կոստյում հագնվել, որովհետև ասում են. ավելի հարմարավետ. Բայց ո՞ւմ համար է դա ավելի հարմար: Նրանց համար. Ես հագնում եմ մարզահագուստը, և կարծում եմ, որ այս իմ հագածը նույնիսկ իմը չէ, ես ասում էի, որ կյանքում երբեք մարզահագուստը չեմ օգտագործել, այն ինձ երբեք դուր չի եկել և նույնիսկ մարմնամարզությանը չեմ զբաղվել: պարելիս արդեն բավականին քիչ է շարժվել: Այստեղ, սակայն, կոմբինեզոնով բոլորը՝ տղամարդիկ և կանայք, երբեմն այնքան կարճ են կտրում ձեր մագերը, որ նույնիսկ դժվարանում եք ճանաչել մարդու սեռը: Կոստյումով մենք բոլորս նույնն ենք, ականհայտորեն զինվորական չեմ ծառայել, բայց այստեղ զորանոցից վատ է: Ես երբեք այցելություններ չեմ ընդունում, բայց այսպես ավելի լավ է, որովհետև կամաչեի այս պայմաններում ինձ տեսնել: Ես շատ կուզենայի նրբագեղ զգեստ ունենալ և դուրս գալ քաղաքում զբոսնելու»: Որքա՞ն արժե պետությանը, հասարակությանը տարեց կնոջը լավ հագնվելը.

Պատմություններ | 3

Որքա՞ն արժե տարեց կնոջը լավ հագնվելը: Սովորական
չարաշահումների պատմություններ.

Ֆուլվիոն 79 տարեկան է, աշխատել է որպես ինժեներ, նախագծել է վերելակներ: Նա աշխատելու է եղել Շվեյցարիայում և Հոլանդիայում: Այնուհետև նա դարձավ Լա Սպեցիայի մի ընկերության մենեջեր, և երբ այն պայմանագրեր կնքեց Հռոմում, նա պատրաստակամորեն տեղափոխվեց մայրաքաղաք:

Նրա թոշակը թույլ է տալիս նրան հարմարավետ ապրել, բայց երբ առաջին առողջական խնդիրները ի հայտ են գալիս, թոռները նրան խորհուրդ են տալիս տեղափոխվել տուն:

«շատ լավ» հանգստի, որը գտնվում է Հռոմից դուրս:

Ֆուլվիոն շատ անորոշ էր և ի վերջո իրեն թույլ տվեց համոզվել՝ մտածելով, որ բուժման առաջին շրջանից հետո կվերականգնի էներգիան և կվերադառնա տուն: Այո, քանի որ նա ուներ մի գեղեցիկ տուն Piazza Sempione տարածքում: Նույն ժամանակահատվածում նրա եղբոր որդիները Ֆուլվիոյին վարչական աջակցության խնդրանք էին ներկայացրել, քանի որ կարծում էին, որ ավելի լավ է նրա կողքին որևէ մեկը ունենալ ֆինանսական կառավարման և առօրյա ընտրության հարցում: Այս նախաձեռնության մասին նա իմացել է միայն այն ժամանակ, երբ ծանուցագիր է ստացել Հռոմի քաղաքացիական դատարանից: Եղբորորդիները դա նսեմացնում են և պնդում, որ դա կարևոր օգնություն կլինի իրեն: Նրանք կարծում էին, որ, իմանալով իրենց հորեղբոր շռայլությունները, օտարականը ավելի լավ կլինի որպես աջակցության ադմինիստրատոր, քան իրենք, ում հորեղբայրը երբեք չի ցանկացել լսել:

Այսպիսով, նշանակվում է փաստաբան, ով հանկարծակի մտնում է իր անձնական կյանք, նույնիսկ ամենահեռավոր անկյունները:

Դե, մտածում է Ֆուլվիոն, հիմա ես ուզում եմ պաշտպանել իմ իրավունքները և կբացատրեմ, որ առաջին հերթին ուզում եմ տուն գնալ, միգրացե ընտանիքի օգնականին վճարեմ, որ օգնի ինձ: Այնպես որ, նա գեղեցիկ ելույթ է պատրաստում, բայց առաջին հանդիպմանը մեծ պատրաստակամություն չի նկատում լսելու փաստաբանից, ով, ցույց տալով նշանակման որոշումը, շտապում է հանձնել դեբետային քարտը, փաստաթղթերը և տան բանալիները: Ֆուլվիոն կարծում է, որ միգրացե դա ճիշտ օրը չէր, գուցե առաջին հանդիպումն էր, և շարունակում է մտածել, որ եթե դատավորն այսպես որոշեց, նշանակում է, որ դա կլինի սեփական իրավունքների և խնդրանքների պնդման ճանապարհը:

Բայց առաջին հանդիպումից հետո Ֆուլվիոն այլևս չի կարողանում հնարավորություն ունենալ կրկին խոսել աջակցության ադմինիստրացիայի հետ: Նա խնդրում է տուն-ինտերնատի ղեկավարությանը զանգահարել իրեն, բայց նրանք ասում են, որ չանհանգստանա, քանի որ նա կհայտնվի: Ֆուլվիոն բողոքում է, և նրանք ասում են, որ զգույշ եղիր իր ասածներից, քանի որ նրանք ամեն ինչ կգեկուցեին փաստաբանին: Հետո նա ամեն ինչ պատմում է իր ընկերներին, ովքեր երբեմն գալիս են իրեն այցելության: Չգիտենք, թե ինչպես, նրանց հաջողվում է զրուցել աջակցության ադմինիստրատորի հետ և ի պատասխան նա զգուշացնում է, որ չշարունակեն հոգ տանել Ֆուլվիոյի մասին և կեղծ ակնկալիքներ ստեղծել նրա համար: Նա ավելացնում է, որ չի ցանկանում ստանձնել Ֆուլվիոյին տուն վերադարձնելու պատասխանատվությունը, և, հետևաբար, ներկայիս իրավիճակը նրա համար ամենալավն է, ակնհայտորեն լավագույնը:

Ֆուլվիոյի ընկերները նշում են նրան, որ նա ունի գեղեցիկ տուն, որտեղ, նաև իր եկամուտների շնորհիվ, նա կարող է լավ ապրել: Աջակցության ադմինիստրատորը չի ցանկանում լսել բանականությունը և կրկնում է, որ դա լավ է, քանի որ նա արդեն որոշել է: Նրանք պնդում են, որ Ֆուլվիոյի կամքն այլ է: Փաստաբանը կատաղած է. Ուրիշ ավելացնելու բան չունեմ»: Ֆուլվիոն բոլորի հետ խոսում է միայն իր տան մասին, այն մասին, որ կարող է դուրս գալ, բայց նա այլևս չի կարողանում խոսել իր աջակցության ադմինիստրատորի հետ և երբեք չի հանդիպել նրան: Նա չի կարողանում հասկանալ, թե ինչպես է հնարավոր, որ նախկինում չտեսնված անծանոթը կարող է ամեն ինչ որոշել իր մասին՝ չլսելով նրա կամքը:

Պատմություններ | 4

Աջակցության ադմինիստրատորների ընտրության վերաբերյալ... օրինակելի պատմություն

Ջովաննին գրեթե 90 տարեկան է և ունի շատ պարզ միտք: Մասնավորապես, մի բան պարզ է, որ նա չի ցանկանում ինստիտուտ գնալ: Նա դա կրկնեց բոլորին, որպեսզի միշտ կրկնի դա ինքն իրեն: Ապագան, անշուշտ, անհանգստացնում էր նրան: Նա լավ էր, բայց հարազատներ չուներ, միայն բարի հարեւան էր, ով կատարում էր իր գնումներն ու այլ գործերը: Եվ որ նա միշտ պարզեւատրում էր: Նրա տունը շատ լավ էր կազմակերպված, բայց երրորդ հարկում, առանց վերելակի, նրա համար դժվար էր դուրս գալ: Մի օր տան բակում մի փոքրիկ անցք նրա համար ճակատագրական եղավ: Նա ընկել է և կոտրել ազդրը:

Այսպիսով սկսվեց մի ճանապարհորդություն, որից նա միշտ վախենում էր: Նրան այցելության գնացող հարևանը վստահում է նրան տուն վերադառնալու իր մտահոգությունները. նա իրենից ավելի չէր կարող օգնել: Նա նաև խոսում է հիվանդանոցի բժիշկների և սոցիալական աշխատողի հետ՝ բացատրելով, որ ինքը շատ քիչ բան կարող է անել, հետո նաև թոշակը, կենցաղային ծախսերը և մնացած ամեն ինչ տնօրինելու խնդիր կա, և ինքը ոչ ոք չունի: Այդ պատճառով ծառայությունները որոշում են անմիջապես հարցում կատարել աջակցության ադմինիստրատորի համար: Ոչ թե Ջովաննին չի կարողացել որոշել, թե ինչպես տնօրինի փողն ու իր ապագան, բայց նա 90 տարեկան է, և ամենապարզը, հարազատի բացակայության դեպքում, թվում է, թե նրան վստահել ինստիտուցիոնալ գործչի:

Մինչդեռ սուր փուլն անցնելուց հետո որոշում են նրան տեղափոխել այլ հաստատություն: Իրականում վերականգնողական չէ, քանի որ նա տարեց մարդ է, նա գնալու է հետսուր վերականգնման. ավելի ցածր ինտենսիվության վերականգնողական խնամք: Այսպիսով, նա օրական ընդամենը մի քանի րոպե վերականգնում է անում, իսկ մնացած ժամերն անցկացնում է անկողնում. ոչ ոք նրան ոտքի չի հանում: Հեշտ է պատկերացնել, թե ինչպես է այս վերականգնումը չի օգնում նրան զգալիորեն վերականգնել իր շարժիչ հմտությունները:

Մի օր հաստատության բժիշկը մոտեցավ նրա մահճակալին և բացատրեց նրան, որ նախընտրելի է շարունակել բուժումը՝ տեղափոխվելով Հոռմից մի փոքր դուրս մեկ այլ հաստատություն, բայց շատ լավ, դեպի Վելետրի: Փոխանցման համար նա պետք է ստորագրեր այն ձևաթուղթը, որը նա համառորեն փոխանցեց նրան. «այստեղ պետք է ստորագրել այստեղ»:

Ջովաննին տատանվում է, չի հասկանում, ցանկանում է խոսել իր ապագայի մասին, որպեսզի պատրաստվի իր տուն վերադառնալուն, կուզենա բացատրություններ ունենալ իր առողջական վիճակի մասին, հարցնել, թե ինչու դեռ չի քայլում... և շատ այլ բաներ: Մի խոսքով, նա կցանկանար խոսել մեկի հետ: Բայց նրա համար ժամանակն այժմ սպառվել է, բժիշկը շտապում է և արդեն սկսել է դիմել մեկ այլ հիվանդի: Նա կարող է միայն ասել. բայց ես կուզենայի տուն գնալ: Բժիշկը նայում է նրան խղճալի հայացքով, որը հեռանում է

հասկանալու համար, որ նա շփոթվում էր. «Բայց, իհարկե, նա պետք է մնա այստեղ»: Ջովաննին վերջապես ստորագրում է առանց իմանալու, թե ինչի մասին է խոսքը: Նա համաձայնություն էր տվել RSA տեղափոխվելու համար: Այդ ստորագրությունից հետո ամիսներ են անցնում, առանց նրան այլևս ոչ ոք ոչինչ բացատրելու: Նա սպասում է վերականգնողական բուժումները շարունակելուն, բայց ամեն օր ինչ-ինչ պատճառներով հետաձգվում են: Մի օր անծանոթը հայտնվում է իր մահճակալի մոտ. բարի լույս, ես փաստաբան Բյանկին եմ, ես նշանակվել եմ նրա աջակցության ադմինիստրատոր: Ես կհոգամ նրա թոշակի և կարիքների մասին:

Ջովաննին սկսում է ելք տեսնել: «Դե, ես կցանկանալի գնալ տուն, ես արդեն 5 ամիս է, ինչ այստեղ եմ»: Փաստաբանը պատասխանում է՝ առանց պատասխանելու. «Դեռ վաղ է փողոց դուրս գալու համար, նորից կխոսենք: Միևնույն ժամանակ ես կհոգամ այս ինստիտուտի վարձերի վճարման մասին: Մենք կտեսնենք. Ես կվերադառնամ նրան այցելելու, երբ կարողանամ, քանի որ այստեղ Հռոմից հեռու է»: Ջովաննին գումար է խնդրում, քանի որ հետք ոչինչ չունի և կարող է ինչ-որ բանի կարիք ունենալ: Փաստաբանի արձագանքն էլ ավելի լափիղար է. «Բայց փողն այստեղ ի՞նչ պիտի անես, քեզ ոչինչ չի պակասում, ամեն ինչ հոգում են»: Ջովաննին դեռ սպասում է, որ ինչ-որ մեկը բացատրի իրեն, թե ինչու պետք է այնտեղ մնա:

Պատմություններ | 5

Համապատասխան խնամք համապատասխան միջավայրում՝ տանը:

Ինչպես հաճախ պատահում էր անցյալի չամուսնացած կանանց հետ և չնայած նրանց շրջապատող չար դատողություններին, Մարիան, որն այժմ 88 տարեկան է, ուժեղ, անկախ և վճռական կին էր: Եվ նա դեռ այդպես է, չնայած իր մեծ տարիքին և բազմաթիվ արհավիրքների միջով, որոնց միջով ստիպված է եղել անցնել: Նա միշտ մենակ է ապրել, բայց դա չի խանգարել նրան ունենալ շատ գոհացուցիչ սոցիալական և մասնագիտական կյանք: Կուլտուրական, աշխատասեր կին, միջնակարգ դպրոցն ավարտելուն պես նա ընդունվել էր մեքենագրության կուրս, որպեսզի հնարավորինս շուտ սկսի աշխատել և ինքնուրույն պահել իրեն: Այսպիսով, սա, իհարկե, մեծ հնարավորությունների ժամանակներ չէին այն կանանց համար, ովքեր ցանկանում էին սկսել փայլուն մասնագիտական կարիերա: Եվ այսպես, դեռ երիտասարդ, ավարտելով իր ուսուցումը, աշխատանքի ընդունվեց Քրիստոնեա-դեմոկրատների կողմից, որտեղ նա շուտով դրեց իր նշանը: Նա հանդիպեց Ալդո Մորոյին և մտավ նրա քարտուղարություն, որտեղ մնաց երկար ժամանակ: Նրա կյանքը շատ ակտիվ և շատ գոհացուցիչ էր: Նա իր համար մի գեղեցիկ տուն գնեց Հռոմում, Պիացալե Կլոդիոյի մոտ, այն հարևանությամբ, ովքեր զբաղվում են իրավաբանությամբ և որտեղ դեռ ապրում է: Երկու տարի առաջ, արդեն շատ ծեր ու վաղուց թոշակի անցած, Մարիան սկսեց լուրջ առողջական խնդիրներ ունենալ, որոնց համար նրան անհրաժեշտ էին շարունակական թեստեր: Առանձնապես մասնագիտացված կամ բարդ բան չկա, պարզապես անհրաժեշտ է կրկնել որոշ անալիզներ, օրինակ՝ արյան հաշվարկի արժեքը չափելը, որպեսզի իրավիճակը վերահսկվի: Թեև նա չունեի որոշակի ֆինանսական հասանելիություն, և նա դա արեց

տնային սպասարկում խնդրելով՝ նրան ասացին, որ պետք է դիմի հիվանդանոց: Իսկ հիվանդանոցից հետո, ինչպես անխափան արատավոր շրջանակում, ահա տեղափոխությունը ՌՄԱ, որտեղ նա պետք է շատ ամիսներ անցկացնի, և որտեղ, թերևս, վիճակված էր հավերժ մնալ: Ամեն ինչ արյան քանակի հաճախակի և կանոնավոր ստուգումների համար:

Թվում էր, թե կաֆկայական իրավիճակ էր՝ առանց ելքի: Միևնույն ժամանակ, RSA-ում Մարիայի առողջական վիճակը վատանում էր. նա ընկել էր դեպրեսիվ վիճակի մեջ և սկսել էր շփոթված զգալ: Ավելին, թվում էր, թե հարազատները շահագրգռված չեն, որ նա վերադառնա իր տուն, ընդհակառակը:

Միայն զգայուն և ուշադիր սոցիալական աշխատողի շնորհիվ, որը հետագայում դարձավ նրա աջակցության ադմինիստրատորը, Մարիան կարողացավ հինգ ամիս առաջ վերադառնալ իր տուն, որտեղ նա այժմ ապրում է ռումինացի խնամողի հետ, որը միաժամանակ քաղցր և եռանդուն է: Կանչում է «իմ փոքրիկ աղջիկը»:

Պատմություններ | 6

COVID 19-ի դրաման.

մեկուսացման և նորահայտ ազատության պատմություններ

Ավրելիան 85 տարեկան է և 5 տարի ապրել է Հռոմի բնակեցված թաղամասի կենտրոնում գտնվող ծերանոցում: Նա շատ հարուստ հարաբերությունների կյանք ունի: Նա ամեն օր գնում է ընկերների մոտ, շրջում խանութներով և երկար գրուցում տեղացի առևտրականների հետ, ովքեր իրեն չեն ճանաչում, նա գնում է իր բժշկից, ով նույնպես վստահելի անձնավորություն է դարձել: Համաճարակը գալիս է, և ինստիտուտի դռները փակվում են. այլևս չես կարող հեռանալ: Նույնիսկ երբ մարդկանց տեղաշարժի ավելի մեծ սահմանափակումների շրջանն անցել է, ինստիտուտից դուրս գալ հնարավոր չէ: Նա, ով հեռանում է, այլևս չի կարող վերադառնալ: Աուրելիան իրեն ճնշված է զգում այս իրավիճակից, բայց տեղյակ է այն արտակարգ իրավիճակի մասին, որն ապրում է ամբողջ աշխարհը և այն ողբերգության մասին, որը պատել է շատերի կյանքը: Նա մի փոքր դժգոհում է, բայց փորձում է դիմադրել սպասելով տեսնելու այս սարսափելի համաճարակի ավարտը: Բայց համաճարակի նոր ալիքի հետ վիրուսը մտավ նաև ծերանոց, որտեղ նա ապրում էր. տանը գրեթե բոլոր տարեցները և տարեց միանձնուհիները հիվանդացան: Ավրելիան նույնպես դրական է, բայց, բարեբախտաբար, նրան հաջողվում է հաղթահարել հիվանդությունը՝ առանց հոսպիտալացման: Փոխարենը, ինստիտուտի մյուս տարեցները և նույնիսկ տարեց միանձնուհիները ստիպված են լինում հոսպիտալացվել, իսկ ոմանք երբեք չեն վերադառնում, գուցե վեցը, և մահանում են:

Աուրելիան ցնցված է և, երբ վարակները սկսում են նվազել, և սահմանափակումները սկսում են թուլանալ մինչև ամառ, նա խնդրում է դուրս գալ փողոց, ինչպես Իտալիայի բոլոր քաղաքացիներին թույլատրվել է լքել իրենց տները և ազատ տեղաշարժվել:

Նրան կրկին ասացին, որ իրեն թույլ չեն տվել հեռանալ, և եթե նա գնա, նա չի կարողանա վերադառնալ: Այսպիսով, մի քանի օր անց փաթեթավորեք ձեր ճամպրուկները,

Ամրագրեք սենյակ անկողնում և նախաճաշում և անցեք ինստիտուտի դուռը՝ ձեր կորցրած ազատությունը վերականգնելու համար: Նա դա արեց:

Պատմություններ | 7

Երբ իրական հիվանդությունը մենակությունն է, և երբ ընկերությունն ու մտերմությունը կարող են փոխել:

Մարիսան և Անտոնիոն մտերիմ զույգ էին: Երկար և ընդհանուր առմամբ երջանիկ ամուսնություն, թեև երեխաներ չունենալու ափսոսանքով: Թոշակի անցնելը և ծերությունը մեծացրել էին միասին անցկացրած ժամերը: Քնքշանքը նույնն էր, ինչպես միշտ, և նրանք շատ էին շփվում միմյանց հետ: Ժամանակ առ ժամանակ նրանք միմյանց ասում էին, որ իրենց բախտը բերել է, որովհետև մենակ չեն, և մենակությունն այնքան վատ է, երբ դու թույլ ես և այլևս երիտասարդ չես:

Անտոնիոն լավ և հոգատար մարդ էր, քնքուշ իր գուգրնկերուհու հանդեպ, նույնիսկ երբ նա մեծացավ, երբ նա սկսեց զգալ հիվանդության նշանները: Նա հավատարմորեն օգնեց նրան իր թուլություններում: Իրենց տանը, որքան հնարավոր է երկար: Այնուամենայնիվ, ժամանակի ընթացքում Մարիսան շփոթության ավելի տագնապալի նշաններ էր ցույց տալիս. իր մղձավանջների և վախերի գերին, նա գրեթե չէր նկատում ուրիշներին: Ո՞ւմ վրա կարող էր հույս դնել նրա ամուսինը: Նա նույնպես ծերացել էր և չունեի անհրաժեշտ աջակցություն: Ի վերջո, հուսահատությունից նա ստիպված էր ընդունել հոսպիտալացման հեռանկարը:

Մարիսան հոսպիտալացվել էր իրենց տնից հեռու՝ քաղաքից դուրս՝ երեսուն կիլոմետր հեռավորության վրա: Անտոնիոն, սակայն, շարունակում էր ամեն օր այցելել նրան: Նա չէր կարող առանց նրա, նա իրեն միայնակ էր զգում և, առաջին հերթին, նա միակ ջերմությունն էր, որ նրան մնացել էր: Այսպիսով, նա ամեն օր նստում էր ավտոբուսը, որն անցնում էր պետական ճանապարհով, ձիթենու ծառերով ծածկված բլուրների միջով: Նա դիմանում էր ոլորաններին ու բախումներին՝ անտարբեր նման գեղեցկության հանդեպ, փակված մտքերում:

Մի օր, հենց ինստիտուտի դարպասի առաջ, նրա սիրտն այլևս չկարողացավ տանել: Նա մահացել է սրտի կաթվածից հենց այնտեղ՝ կնոջից մի քանի մետր հեռավորության վրա, ով այդպես էլ չիմացավ ու չհասկացավ, թե ինչ է կատարվել իր հետ: Նա այժմ ութսունհինգ տարեկան էր:

Մարիսան շարունակում էր իր անունը կանչել: Երբեմն նա իրեն դավաճանված էր զգում. ավելի հաճախ նա պատկերացնում էր, որ ինչ-որ վատ բան է պատահել ու հուսահատվում: Ոչ ոք չէր ուզում ժամանակ կորցնել՝ բացատրելով նրան կատարվածը: Նրա հեկեկոցները միախառնվեցին բազմաթիվ այլ հիվանդների ձայների հետ: Կարճ ժամանակ անց նա նույնպես մահացավ: Մենակ.

Պատմություններ | 8

Մերիի նամակը

Շատ տարիներ առաջ հաստատությունում հոսպիտալացված մի տարեց կնոջ կրքոտ նամակ-կոչը տպագրվել է բազմաթիվ ազգային և տեղական թերթերում, որը կարծես լավ ամփոփում է փաստաթղթի իմաստն ու նպատակները: Մեզ համար նշանակալի է թվում այն տեղադրել մեր աշխատանքի վերջում՝ իր արտահայտչականության և հստակության շնորհիվ:

Ես համարյա յոթանասունհինգ տարեկան եմ, մենակ եմ ապրում իմ տանը, նույն տանը, որտեղ մնացել էի ամուսնուս հետ, այն տանը, որտեղ երկու երեխաներս թողեցին, երբ ամուսնացան:

Ես միշտ հպարտացել եմ իմ ինքնավարությամբ, բայց որոշ ժամանակ նախկինի պես չէր, հատկապես երբ մտածում եմ իմ ապագայի մասին: Ես դեռ ինքնաբավ եմ, բայց ինչքա՞ն ժամանակ: Ես ինքս գիտակցում եմ, որ ժեստերը օրեցօր դառնում են մի քիչ ավելի քիչ պատահական, նույնիսկ եթե ինձ դեռ ասում են. Գնումներ անելու և տուն պահելը ինձ ավելի ու ավելի է հոգնում:

Եվ հետո մտածում եմ. «Ինչպիսի՞ն կլինի իմ ապագան»: Երբ ես երիտասարդ էի, պատասխանը պարզ էր՝ քո դստեր, քո փեսայի, քո թոռների հետ: Բայց ինչպե՞ս եք դա անում հիմա՝ փոքր տներով և ընտանիքներով, որտեղ բոլորն աշխատում են: Այսպիսով, նույնիսկ հիմա պատասխանը պարզ է՝ ինստիտուտը:

Դա նյարդայնացնում է, բոլորն ասում են, բայց բոլորն էլ գիտեն, և չեն ասում, որ ոչ ոք չի ցանկանա թողնել իր տունը, գնալ հաստատությունում ապրելու:

Ես իսկապես չեմ կարող հավատալ, որ ավելի լավ է անկողնու սեղանը, նեղ տարածքը, տան բոլորովին անանուն կյանքը, որտեղ յուրաքանչյուր առարկա՝ նկար, լուսանկար, հիշեցնում և յցնում է անգամ մի օր առանց շատ նորությունների: Ես հաճախ եմ լսում, թե ինչպես են ասում. «Մենք նրան մի լավ հաստատություն ենք դրել, իր բարօրության համար»: Միգուցե անկեղծ են, բայց այնտեղ չեն ապրում:

Խոստովանենք նաև, որ մենք չենք հայտնվում հեռուստատեսային լրատվական վայրերից մեկում, որտեղ նույնիսկ դժվարությամբ են ջուր տալիս, եթե ծարավ ես, կամ վատ են վերաբերվում քեզ միայն այն պատճառով, որ հիասթափված են իրենց կատարած աշխատանքից:

Բայց ես իսկապես չեմ կարծում, որ հաստատությունը պատասխանն է մի փոքր վատառողջ և, առաջին հերթին, միայնակներին:

Անծանոթների, անցանկալի և չընտրված մարդկանց հետ հանկարծակի ապրելը իսկապես մենակությունը հաղթահարելու միջոց է: Ես լավ գիտեմ, թե ինչպես ապրել հաստատությունում: Պատահում է, որ ուզում ես հանգստանալ ու չես կարողանում, որովհետեւ չես դիմանում ուրիշների աղմուկին, հագին, քոնից տարբեր սովորություններին:

Ասում են՝ երբ ծերանում ես, դառնում ես չափազանցված: Բայց չափազանցություն չէ պատկերացնել, որ եթե ուզում ես կարդալ, կան լույսն անջատողներ կամ եթե ուզում ես.

դիտեք հաղորդում կամ դիտեք մեկ այլ հաղորդում, կամ այն ժամանակին չէ:

Ապաստանում նույնիսկ ամենատարօրինակ խնդիրներն են դժվարանում՝ ամեն օր թերթ ունենալը, ակնոցները կոտրելուց անմիջապես հետո վերանորոգել, անհրաժեշտ իրերը գնել, եթե չկարողանաք դուրս գալ:

Հաճախ է պատահում, որ վագքից հետո ներքնագգեստդ փոխանակում են ուրիշի հետ ու հետո դու քոնից ոչինչ չես կարողանում պահել: Ամենավատը՝ ենթադրելով, որ ուտելը վատ չէ, այն է, որ գրեթե ոչինչ չես կարող որոշել՝ երբ վեր կենալ և երբ մնալ անկողնում, երբ միացնել և անջատել լույսը, երբ և ինչ ուտել: Եվ հետո, երբ մեկը մեծանում է (և ավելի ամաչում է, որովհետև իրեն ավելի քիչ գեղեցիկ է զգում, քան նախկինում), նա ստիպված է ամեն ինչ ընդհանուր բան ունենալ՝ հիվանդություն, ֆիզիկական թուլություններ, ցավ, առանց մտերմության և ամոթի:

Կան մարդիկ, ովքեր ասում են, որ ինստիտուտում «դուք ամեն ինչ ունեք՝ առանց որևէ մեկին ծանրաբեռնելու»: Բայց դա ճիշտ չէ: Դուք ամեն ինչ չունեք, և դա միակ միջոցը չէ ձեր սիրելիներին անհանգստացնելուց խուսափելու համար:

Այլընտրանք կարող է լինել. կարողանալ տանը մնալ որոշակի աջակցությամբ և, երբ վատանում ես կամ հիվանդանում ես, կարողանալ տանը օգնել քեզ անհրաժեշտ ժամանակի ընթացքում: Իրականում, մեզանից շատերը կան, ովքեր կարող էին մնալ տանը նույնիսկ մի փոքր օգնության կամ տնային առողջապահական խնամքի դեպքում: Եվ ճիշտ չէ, որ այս ամենը չափազանց թանկ արժե: Այս ծառայություններն արժեն երեք կամ չորս անգամ ավելի քիչ, քան իմ վերջնական ընդունվելը երկարաժամկետ խնամքի հաստատություն կամ հաստատություն: Պատահում է, որ հայտնվում ես հաստատությունում ու նույնիսկ չես որոշել: Ես չեմ հասկանում, թե ինչու եք հարգում կտակի ցանկությունները, սակայն ձեզ չեն լսում, քանի դեռ կենդանի եք, եթե չեք ուզում գնալ հաստատություն:

Հեռուստատեսությամբ լսեցի, որ այստեղ՝ Իտալիայում, հազարավոր և հազարավոր միլիարդներ են հատկացվել նոր ինստիտուտներ կառուցելու համար: Եթե ես տնակում ապրեի, ես նույնպես երջանիկ կլինեի: Բայց ես տուն ու մահճակալ ունեմ, արդեն ունեմ իմ «մահճակալը», կարիք չկա նոր խոհանոցներ ստեղծել՝ ինձ համար ճաշ պատրաստելու համար, դուք կարող եք օգտագործել իմը: Ինձ պետք չէ, որ դու ինձ համար հեռուստացույց դիտելու համար նոր մեծ սենյակ կառուցես, ես արդեն իմ սեփական հեռուստացույցն ունեմ իմ սենյակում: Իմ զուգարանը դեռ լավ է աշխատում: Իմ տան համար անհրաժեշտ է միայն մի քանի բազրիք և բռնակներ պատի վրա. դա ձեզ շատ ավելի քիչ կարժենա:

Այն, ինչ ես ցանկանում եմ իմ ապագայի համար, ազատությունն է, որպեսզի կարողանամ ընտրել՝ կյանքիս վերջին տարիները տանն եմ ապրելու, թե հաստատությունում: Այսօր ես այս ազատությունը չունեմ: Այդ իսկ պատճառով, թեև ես այլևս երիտասարդ չեմ, այնուամենայնիվ, ուզում եմ իմ ձայնը լսելի դարձնել և ասել, որ չեմ ուզում ինստիտուտ գնալ և ոչ մեկին դա չեմ ցանկանում: Օգնիր ինձ և բոլոր տարեցներին մնալ տանը և մեռնել իրենց ունեցվածքի մեջ: Երեւի ավելի երկար ապրեմ, հաստատ ավելի լավ կապրեմ:

Մարիա.

